

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 41-42

V Zlatci 28. října 1948

Cena 4 Kčs

Náš nástup do pětiletky

Do krásných, velikých a historicky významných oslav třicetiletého výročí vzniku Československé republiky zapadne i v našich myslích tise a nenápadně vzpomínka na druhé výročí vzniku našeho časopisu Věrná stráž.

Jsem dalek toho, abych chtěl nějak zvláště zdůrazňovat její význam, poslání a dosažené úspěchy. To je věcí těch, komu Věrná stráž sloužila a slouží. Vždyť vyrostla z jejich potřeb a tyto potřeby má stále na zřeteli.

Nechci se ani zmiňovat o překážkách, obtížích a těžkostech. Ty jsou všude a při všem a je věcí samozřejmou, že se musí odstraňovat, chceme-li dojít k vytčenému cíli.

Ani o nedostatech Věrné stráže se nebudu zvláště rozšiřovat, ač byly jistě mnohé a bylo by bláhové nepřiznávat je nebo je ospravedlňovat.

Dnes, na prahu pětiletky, chtěl bych jenom v hlavních rysech ukázat, jaké úkoly stojí před námi a jak bude třeba je řešit.

Na základě rozhodnutí prvního celostátního sjezdu československých novinářů ve dnech 23—24. října t. r., jehož významem rozhodl ve svém poselství sjezdu prezident republiky Klement Gottwald a jehož se zúčastnil předseda vlády Ant. Zápotocký, ministr informací a osvěty Václav Kopecký, pověřeník pro školstvo, vědy a umění Laco Novomeský a jiní významní činitelé našeho veřejného života, dostane v budoucnosti veškerá novinářská činnost nové určení — sloužit plně a bezvýhradně potřebám pracujícího lidu dle zásady: „učit se od lidu — učit lid“. Plnění této zásady dá veškerému tisku novou tvář, novou náplň i formu. Plně přizpůsobit této zásadě naši Věrnou stráž bude prvním úkolem.

Dosavadním úkolem, který si vytkla Věrná stráž přede dvěma roky, bylo: „informovat vol. Čechy způsobem, kterého vyžaduje jejich mentalita, hájit a prosazovat jejich specifické zájmy vzniklé v důsledku re-

30 let Československé republiky

V dějinách národů a států jsou krátká časová údobí, která vydají za dlouhá desetiletí. Jsou to období revolučních zvrátů a změn, přelomů a hledání nových, lepších cest. V těchto rozhodujících okamžicích život zrychluje tep úměrně k velikosti úkolů, které staví doba. A jen ten, kdo se přizpůsobí jejím zvýšeným požadavkům, udrží s ní krok.

Slavíme dnes třicáté výročí vzniku Československé republiky. Diváme se zpět na dlouhou řadu let, dělicích nás ode dne jejího zrodu. Podrobujeme přísné kritice všechny nedostatky, chceme se učit z chyb, které se staly.

Stalo se a mohlo by se státi osudnou chybou mnohým z nás, kdybychom si nemohli nebo snad nechťeli uvědomit, že prožíváme právě nyní údobí rozhodujícího historického zvrátu v dalším vývoji našeho státu, že stojíme na přelomu epoch, u kolébky zrodu nového, lepšího a dokonalejšího společenského řádu — socialismu.

Třicet let v životě národa není dlouhá doba. Jsou-li však tato léta naplněna zápasy, strádáním, bojem a utrpením, které vyvrcholilo za okupace, stačí k tomu, aby se hodnotila jinak. Přesto, že generace, která prožívala a prožívá toto období, byla zle postižena válkami a všemi důsledky kapitalistického řádu resp. zlořádu — může být šťastna, a všemi důsledky právě toto vzrušené období našich dějin a našeho zápasu o lepší příští — a to pro ta tři poslední léta tohoto třicetiletí a pro řadu dalších, v nichž po dokonané výměně vládnoucích tříd a řádů přikročí i náš lid po boku SSSR a ve velké rodině všech lidově demokratických národů spějících k témuž cíli, k praktickému uskutečňování těch zásad a ideálů, které i z naší republiky vytvoří radostnou zemi osvobozené práce — zemi socialismu.

Tři poslední roky od našeho osvobození jsou nepatrným časovým úsekem v tisícileté historii našeho národa. Cítíme však všichni, jaké dalekosáhlé změny přinesly a tušíme, že důsledky těchto změn budou mít takový dosah, pro nějž v historii tohoto státu není obdoby.

V čem spočívají hlavně tyto změny, jejichž projevem, vnější formou je zároveň nová ústava republiky stejně jako znárodnění průmyslu, nový vztah k zemím lidově demokratickým stejně jako zákon o nové pozemkové reformě, vláda národních výborů stejně jako zákon o národním pojištění.

To nejsou jenom důsledky vnější, viditelné revoluce, nevyhnutelné přeměny formy státního zřízení — zde se již projevují i důsledky revoluce vnitřní, „revoluce myslí a srdcí“, a to ve stále konkrétnější koncepci nového nazírání na svět, člověka, lidskou společnost, její vývoj, úkoly a poslání. A čím více myslí a srdcí zachvátí očisťující a zušlechťující plamen této revoluce, tím důrazněji se budou v každodenním životě naší společnosti a tím i jednotlivce projevovat všechny její blahodárné následky.

Třicet let osvobozené Československé republiky je za námi. Tuto řadu dovršuje letošní jubilejní, historický, nad jiné významný a bohatý na události rok 1948, který bude zapsán zlatým písmem „ve granit věků“. A před námi — úkoly, které právě tento rok vytyčuje a staví. Úkoly pětiletého plánu, rozhodujícího činitele výstavby a přestavby našeho hospodářství v duchu a tendencích rodičeho se a rostoucího socialismu; úkoly pětiletého plánu, který i po všech jiných stránkách bude znamenat nevidaný rozmach všech tvůrčích sil našeho národa ve všech oborech lidského snažení a podnikání — ve prospěch celku.

Tak jako před dvěma roky celý národ sliboval splnění dvouletky a dnes hrdě konstatuje splnění slibu, tak i dnes slibuje splnění zvýšených požadavků pětiletky, od jejichž výsledků závisí rychlost a plynulost přechodu k vyšším formám socialistické budoucnosti.

Tento slib je jistě nejkrásnějším darem, který můžeme i my dnes naší republice k jejímu jubileu dát.

j. ca.

emigrace a osídlení v nových poměrech“.

K tomuto úkolu přidruží se nyní další, neméně důležité a zásadní: nejen pravdivě informovat, t. j. říkat pravdu, i když je trpká — ale i učit, vychovávat a spoluorganizovat jejich práci tak, aby úkoly stanovené pětiletým plánem byly splněny mnohem dříve.

Nový společenský řád klade zvláštní požadavky i na jednotlivce. Tvoříme nového, socialistického člověka práce s novou socialistickou morálkou. Na tomto úseku převýchovy svých čtenářů čeká Věrnou stráž jeden z nejtěžších úkolů. Bude povídat o velikosti a síle nového života, viděné očima spolubudovatelů, bude povznášet své čtenáře k vědomí hospodářů a vládců a současně žádat od nich uvědomělou socialistickou kázeň, zvyšování produktivity práce ve smyslu zásady „čím více budeme mít všichni — tím více budu mít i já“, bude učit podrobování zájmů jednotlivce zájmům celku, bude hodnotit a stavět za vzor ty, kdož dávají více, organizovat jejich soutěžení, dělat z práce věc cti a slávy a ty, kdož si to zaslouží, hodnotit jako hrdiny práce.

Jsme v dnešní době svědky velikého zápasu Sovětského svazu a všech zemí lidové demokracie o mír.

I Věrná stráž přispěje svým dílem k vítězství této spravedlivé věci. Bude odhalovat válečné štváče a povede neúprosný boj proti reakci, která chce vyvolat válku proti vlastnímu lidu, navazuje spojení s nacisty, slibuje sudetským Němcům návrat do ČSR a šíří nejpodlejší lži a šeptanou propagandu. Především se ale postavíme ostře a nekompromisně proti reakci v našich řadách, která v poslední době začíná opět zvedat hlavu a ráda by zase zneužila vol. Čechy pro své temné pikle a rejdy. Známé iniciatory těchto plánů a budeme vůči nim postupovat podle zásady: „nevzdá-li se nepřítel — bude zničen“. Je to mnohem humánnější postup, než pardonování a blahovůli nechat mu možnost k natrojení zla a nedozírných škod.

V boji o mír nebudeme šířit „mírovou iluzi“, ale budeme jasně říkat, proč válka nehrozí a jakým způsobem může být mír udržen. Tím zbavíme naše čtenáře strachu z války, vneseťme tuto koncepci jistoty do způsobu myšlení našich lidí a dokážeme tak navzdory všem válečným štváčům, že toto naše pokojné sebevědomí je nejlepší odpovědí na jejich nezodpovědné počínání.

Věrná stráž je známa ze své propagace myšlenky slovanské vzájemnosti. Tuto myšlenku budeme stále prohlubovat a rozšiřovat ji o vědomí nutnosti solidarity všech zemí lidových demokracií spějících k socialismu, o vědomí nutnosti solidarity všech pracujících, porobených, vykořisťovaných a bojujících za svobodu a nezávislost. Budeme popularisovat socialistické budování v zemích lidové demokracie a především SSSR a propagovat jejich poznání, sblížení a spolupráci.

Kulturně politické problémy a otázka umělecké lidové tvorby nabudou zvláštní důležitosti. Budeme proto i těmto otázkám věnovat patřičnou pozornost, podporovat lidovou tvorbu, organizovat soutěže a olympiady lidového umění a i na tomto úseku se postavíme plně do služeb lidu k budování socialismu.

To jsou v hlavních rysech zásadní problémy, jež řešit případně našemu časopisu.

Aby mohly být úspěšně splněny nanesené úkoly, bude v první řadě zapotřebí, aby se mezi Věrnou stráží a jejími čtenáři vytvořil ten nejlepší poměr, úzký styk a spolupráce. Věr-

ná stráž nemůže a nebude stát odloučená od čtenářských mas, ale bude věrným odrazem jejich každodenního života, práce a snažení. Věrná stráž si vytvoří co neširší okruh dopisovatelů, kteří se na život nedívají jen z oken a místností redakce, ale jdou za ním do polí, dílen, továren a domácností. Věrná stráž přiloží ucho na tep života, bude zachycovat jeho mnohotvárnost, bude ještě více naslouchat tomu, co přijde jako podnět ze řad lidu a tyto poznatky dá k dobru všem. A tak s pomocí neširších vrstev svých čtenářů dosáhne jejich politické, mravní a ideové převýchovy a splní heslo „Učit se od lidu — učit lid“.

Jar. Chudoba.

Pravda o 28. říjnu 1918

Třicet let samostatnosti a nezávislosti našeho státu je chvíle, kdy současné generace, které těchto třicet let prožívaly, zamýšlejí se nad touto uplynulou dobou a vzpomínají, co jim tato doba přinesla dobrého i zlého. A nejen to. My dnes také vzpomínáme, jaké poučení nám tato doba přinesla.

Programem našeho odboje proti Rakousko-Uhersku na počátku první světové války r. 1914 bylo rozbití této monarchie a osvobození Čechů o Slováků z německého a maďarského poddanství. Bylo to odvážné rozhodnutí, tak odvážné, že mu nechtěli rozumět ani naši váleční spojenci na západě. Zdálo se jim, že Češi a Slováci chtějí rázem přeskocit dějinný vývoj a revolučním způsobem porušit a rozvrátit všechna ustálená mezinárodní pravidla a řády. Naším západním válečným spojencům se to zdálo být fantastické, nesmyslné a také nežádoucí.

Oficiální historiografie a tendenční měšťácká propaganda se po léta pokoušela vsugerovat českému lidu takové posetí 28. října a našeho národního osvobození, jaké jí nejlépe vyhovovalo pro její třídní záměry a úmysly. Podle oficiálního výkladu byly český a slovenský národ r. 1918 osvobozeny západními mocnostmi jako vítěz nad Německem a Rakousko-Uherskem. Historické zjištění však ukazuje, že rozhodujícím vlivem zasáhla do našeho odboje Velká říjnová revoluce v Rusku. Češi a Slováci velmi dobře pochopili, co i jim přináší ruská socialistická revoluce. Habsburská monarchie, proti které bojovali se zbraní v ruce, stála na podobných principech vládní moci, jako carské samoděržaví. Rozbití carismu a vítězství ruského pracujícího lidu nad liberální buržoasií, jaký to byl příklad, jaké povzbuzení a vyhlídka do budoucnosti!

Naše národní revoluce proti Habsburkům dostala tak zároveň i konkrétní program revoluce sociální. Český a slovenský revolucionář viděl, jak ruský pracující lid svrhl carismus a s jeho svržením se zároveň energicky vypořádal i s ruskou šlechtou

a buržoasií, která se hotovila ujmout se carského dědictví.

Ruská revoluce zároveň mocně pohnula i našim domácím politickým životem. Vládnoucí naše buržoasní třída byla rakušácká a černožlutá, a stejně tomu bylo i s jejími poslanci na říšské radě vídeňské. Byli to servilní rakušáci, kteří první zradili Masaryka, když za hranicemi ohlásil československý zahraniční odboj ve spojení se západními mocnostmi. Rakušácká politika buržoasních poslanců zašla nakonec až tak daleko, že sami čeští spisovatelé svým manifestem z května r. 1917 je museli vážně varovat před jejich politikou, která byla v příkrém rozporu s citěním většiny českého lidu.

A byly to české lidové vrstvy, které již 14. října 1918 vycítily blízkost revoluční chvíle a 28. října vytáhly do ulic, aby tu proklamovaly československou státní samostatnost. Historické zjištění tak ukazuje, že český lid svým revolučním činem 28. října postavil před hotovou událost nejen císařskou Vídeň a nejen rakušáckou českou buržoasií s jejími poslanci, ale i západní mocnosti, o nichž byla potom vytvořena legenda, že nás osvobodily.

Západní mocnosti, jak o tom svědčí i Paměti dr. Edvarda Beneše, neměly nic takového v úmyslu. Ještě v předvečer versailleské mírové konference činili některé státníci západních mocností pokusy, aby zachránili rozpad Rakousko-uherské monarchie, protože nedůvěřovali Čechům a Slovákům pro jejich blízký a hřejivý poměr k revolučnímu Rusku.

Český lid 28. října si tak vydobyl právo nejen na republiku demokratickou, ale i na republiku lidovou. Ale česká buržoasie, vinou některých vůdců dělnictva, český lid o výsledky jeho revoluce okradla a strhla všechnu moc ve státě na sebe. Následovalo dvacet let protiúbového režimu buržoasie, který se vyznačoval útlakem a vykořisťováním pracujících vrstev, hospodářskými krizemi, hladovými mzdami, stávkami a bezohledného střelení do dělníků, kdykoli se dělníci postavili proti bez-

pracným ziskům svých vykořisťovatelů.

Taková politika české buržoasie za vlídné podpory příslušovačů z řad t. zv. socialistů, nemohla nakonec vésti jinam, než k ponižujícímu mnichovskému kapitulantství před Hitlerem. Ale Hitler, tento produkt kapitalistické nenávisti proti socialismu a Sovětskému svazu, byl i naší buržoasii milejší a bližší než Stalin a Sovětský svaz, který jediný z našich spojenců stál v osudových dnech Mnichova za námi a chtěl nám pomoci.

Těžké zkušenosti, jak jsme je udělali s naší buržoasií, která dovedla klásti své vlastní prospěchářské zájmy nad zájmy národa a státu, rozhodly o programu našeho druhého odboje v druhé světové válce. Výra-

zem těchto zkušeností byl Košický vládní program. Vzali jsme moc z rukou buržoasie tím, že jsme znarodnili velký průmysl, banky, hutě a že jsme do důsledků provedli pozemkovou reformu. Plody práce našeho lidu jsme obrátili k jeho prospěchu a svou cestu do budoucna jsme jasně vyznačili dvouletým a pětiletým budovatelským plánem.

Síla Sovětského svazu a existence mohutné Komunistické strany, to jsou dvě příčiny, proč vývoj věci u nás nedospěl po druhé válce k rozvratu dělnické třídy, jako tomu bylo roku 1920, ale dospěl k únoru 1948, k dovršení naší národní a demokratické revoluce a k přebudování naší země na zemi socialistickou. C. I.

Viktor Dyk:

Píseň noci 29. října

Kokardy, jásoť, na praporu prapor.
Srdce se v dálku rozletí,
Jak je to krásné, překonati zápor
a býti, růsti, stavěti!

Leč, všichni vy, jichž srdce pýchou
[zhrdla,
jež opíjí dnes oslava:
Poslyšte výkřik z básníkovy hrdla.
Boj teprve nám nastává!

Boj se sebou, se všemi zlými pudy,
se sobectvím, jež vede v sráz.
Nezapomeňte na svých otců bludy,
nezapomeňte bésů v nás!

Vichřici strašnou ještě slyším skučet.
Chraň, čehos nabytí, vlastní říš.
Čas není, bratři, připravovat účet,
jež rodné zemi předložíš!

Ne na svůj zájem, ale na budoucnost
hled v moři krve prolité.
A nebude-li v krvi čistá vroucnost,
jak uhájíme dobyté?

Kokardy, jásoť, na praporu prapor.
Srdce se až až rozletí.
Jak je to krásné překonati zápor
a býti, vésti, stavěti!

Leč všichni vy, jichž srdce náhle
[zhrdla,
jež opíjí dnes oslava:
Poslyšte výkřik z básníkovy hrdla.
Boj teprve nám nastává!

Okres Zatec splnil dodávky obilí
na 113,92%

Zemědělci okresu Zatec, který
byl i letos postižen suchem, splnili
k 28. říjnu t. r. kontingent chlebo-
vého obilí na 113,92%.

Zatečtí zemědělci, jejichž tak
značnou část tvoří vol. Češi, doká-
zali znovu, že dovedou plnit své
povinnosti, že stojí za svým slo-
vem a že to s budováním republi-
ky myslí upřímně a doopravdy.

Okresní jednota Svazu bojovníků
za svobodu v Zatici uspořádá v úterý
9. listopadu o 19.30 hod. v Městském
divadle slavnostní večer k 5. výročí
bojů o Kyjev. Na tomto večeru účín-
kuje 150členný Armádní umělecký
soubor Víta Nejedlého. Zajistěte si
včas vstupenky. Tel. 578.

Edvard Haken v Polsku. Přední
člen opery Národního divadla v Pra-
ze, mistr Haken, volynský Čech, od-
jel do Polska na pohostinné vystou-
pení. Přejeme našemu krajanovi mno-
ho úspěchu.

I. SJEZD

Československých novinářů

Ve dnech 23—24. října t. r. konal se v Praze první celostátní sjezd československých novinářů. Byl to historický sjezd, na němž byla učiněna řada rozhodnutí, jež budou mít za důsledek postupnou změnu tvárnosti, formy i obsahu veškerého našeho tisku a jeho přízpůsobení velikým požadavkům, které na tisk i na čs. novináře klade naše velká doba.

Zásadní věci obsahuje resoluce odhlasována jednomyslně na tomto sjezdu:

Resoluce I. sjezdu československých novinářů

První sjezd československých novinářů se schází v období velké sociální přeměny našeho národního a státního života. Po vítězném únoru nastupuje náš pracující lid v čele s dělnickou třídou ke svému největšímu dějinnému úkolu — k socialistické přestavbě naší země.

Z tohoto nového období vyplývají i nové úkoly i pro nás, československé novináře. Dnes máme již všechny podmínky k tomu, abychom z našich novin, rozhlasu i filmu udělali mocný výchovný, organizační a bojový nástroj k prosazování vůle lidu, k uskutečnění socialismu. Zejména znarodněním tiskařských podniků bylo definitivně zúčtováno s ponižujícím pro novináře stavem, že většina tisku za vlády buržoasie byla poslušným sluhou kapitalistické třídy.

Přistupující k plnění nových úkolů, uvědomujeme si, že naše noviny nejsou ještě ani zdaleka tím, čím by měly v tomto historickém období být. Nepodařilo se nám dosud vytvořit z nich věrný obraz skutečné výstavby nového života, obraz konkrétních a každodenních úspěchů i neúspěchů v práci našich jednotlivých závodů a vesnic. Nedovedli jsme dost nemilosrdně bit konkrétního třídního nepřítele a nositele zla, odhalovat škodlivé zjevy i v řadách pracujícího lidu. Nenačili jsme se ještě vychovávat náš lid živými příklady ze všech oblastí života. Nevěnovali jsme potřebnou pozornost tomu, jak náš pracující lid ve své každodenní práci staví něco úplně nového. Přiznávajíc si sebekriticky tyto vážné nedostatky, uvědomujeme si současně, že musíme vytrvale a nemilosrdně odstraňovat se stránek našich novin všechny pozůstatky úpadkového a protilidového buržoasního novinářství, které otravovalo a zamořovalo náš národní život již před dosažením národní svobody v r. 1918 a ještě nebezpečněji v době první republiky, druhé republiky a okupace. Tento boj je o to naléhavější, že i po květnu 1945 byl tisk buržoasní reakce proniknut duchem protilidového, zrádného tisku předmnichovského a protektorátního a že jeho rozkladný vliv pronikal leckdy i do tisku pracujícího lidu.

Při řešení nového smyslu našeho dnešního novinářského poslání hledáme posilu jak v nejlepší tradici českého a slovenského novinářství, tak v nejlepších vzorech novinářství zahraničí. Chceme proto navazovat na vlastní národní výchovnou a národně organizační tradici tisku buditelského, jak ji příkladně ztělesňuje Karel Havlíček Borovský, a na třídně bojovnou, organizační a výchovatelenskou tradici uvědomělého tisku dělnického, symbolizovanou tak výrazně velkými postavami novinářů bojovníků, Janem Svermou a Juliem Fučíkem. Navazující na tyto nejlepší novinářské tradice národní, budeme se však neméně horlivě učit u novinářů země vítězného socialismu, u novinářů sovětských.

Uvědomujeme si, že v období přechodu z kapitalismu do socialismu se nemění jenom naše hospodářství, ale že se mění a musí změnit i člověk. Pomáhat této jeho proměně, spolupracovat každodenně a plánovitě na převýchově našeho lidu k socialismu, to bude velkým úkolem našeho tisku. Abychom však mohli tento úkol splnit, musíme se stále od dělnické třídy a všeho pracujícího lidu učit, musíme se bez váhání rozloučit s mnohými

Jindřich Dušek:

Dva roky Věrné stráže

Dva roky v životě lidském není dlouhá doba. Přece však za její uplynulí stávají se události, které jsou mnohdy dalekosáhlého, ba historického dosahu.

Takovou událostí pro nás bylo založení časopisu volyňského bratrstva, navráťivšího se do vlasti. Byla to událost, kterou v jejím dvouročném jubileu nedovedeme ani ocenit, ani docenit. Teprve generace, která přijde po nás, ocení po zásluze tento počín.

Byl jsem u kolébky tohoto díla před dvěma roky a dal jsem mu pevný hospodářský základ. A dnes tolik rád vzpomínám na ty první okamžiky, kdy poprvé vyšla, jak jsme ji laskali, jak jsme se těšili z jejího ohlasu a úspěchu. Mým úkolem bylo vybudovat administraci, získati odběratele, a hlavně peníze, aby mohla vycházeti. A to se mi podařilo.

Je třeba dnes zvláště vzpomenouti té skutečnosti, že Věrná stráž usměrnila volyňské bojovníky, mnohde roztržité a neznalé poměrů. Stala se jejich tribunou, hlasatelem tužeb i oznamovatelem bolesti. Uvíjala radostně svým zvláštním vydáním o 20.000 ex. rodiny těchto statečných, a uváděla je do nového života ve staré vlasti. Zastala se vždy jejich zájmu a její hlas byl vždy slyšen. Svolávala je v řisících na společné manifestace jako byl Slib věrnosti republiky 13. července 1947. A co bylo hlavní, převedla roztržité volyňské řady na politickém poli přes historické, únorové události tohoto roku. A kdyby nic jiného neučinila, než toto, pak by to stačilo, aby ti, kteří mají oči otevřené, s hlubokou vděčností znovu ji přijali s takovou láskou, jako její první čísla.

Jen letmo jsem se zadíval zpět a málem bych zapomněl na čtenářskou obec Věrné stráže. Ta byla nejlepší, jakou jsem kdy poznal. Reagovala vždy správně na obsah časopisu a budiž jí ke cti, že velká většina nejen VS četla, ale i platila. Byli jsme velká, opravdu česká a lidská rodina, milovali jsme se, znali jsme se navzájem, rozuměli jsme si a společně žili vpřed a heslo, které jsem razil po návratu celé větve do vlasti „Ve dvouletce 10.000 platících čtenářů by se bývalo vyplnilo, kdyby nebylo omezení v dodávce papíru. Stejně pak mnoho k tomuto cíli neschází.

Nebyla vždy jen jen samá radost a úspěch. Byly také políže a těch bylo velmi mnoho. Také Věrná stráž měla své dětské nemoci, které však překonala vždy s úspěchem. A tu největší zásluhy zase o to má vedoucí redaktor, který nebyl jen dobrým pracovníkem, ale i diplomatem a člověkem, který dovedl různé názory a povahy spolupracovníků spojit lidským hřejivým porozuměním.

Dnes, když po uplynulí dovolené, kterou jsem jí věnoval, stojím zase v mém 21 letém povolání postovního úředníka, rád vzpomínám na chvíle věnované jí. Nemám radši žádný jiný časopis a můj jediný plán je, aby v třetím roce svého trvání rostla a byla stále tou „věrnou stráží“ dobrého volyňského bratrstva.

zbytky minulosti a s napodobením západoevropského kapitalistického tisku. Zároveň budou musit být naše noviny mnohem víc než dosud učitelem a vůdcem lidu na jeho cestě k socialismu. Budou se musit zbavit rysu sensačnosti, neseriosnosti, neosvětlujícího a nepoučujícího zpravodajství.

Učíte se od pracujícího lidu, který na místě sobecké, kapitalistické konkurence rozvíjí pracovním soutěžením plodnou socialistickou spolupráci, vymítíme z našeho tisku chorobu staré konkurence novinářské, která vedla často k neseriosnímu zpravodajství a honbě za sensačností, a nahradíme ji úzkou spoluprací mezi jednotlivými redakcemi, podle zásady, že každá příkladná akce má získat co největší publicitu.

Uvědomujeme si dále, že při budování socialismu připadá tisku od-povědný úkol spoluorganizátora socialistického budování. Propagace budovatelské iniciativy, nových pracovních method, nových organizačních forem socialistického soutěžení, vynalézavosti a veliké obětavosti našeho lidu, to je i veliký organizační úkol našeho tisku. Tyto úkoly můžeme splnit jen v každodenním úzkém osobním styku novináře s pracujícím člověkem.

Cesta k socialismu je a bude cestou stejně tvrdého a vytrvalého boje proti zbytkům kapitalistické ideologie v myšlení lidí. Tento boj se bude zotřovet a dělnická třída bratrsky spojena s veškerým pracujícím lidem měst i venkova bude musit bojovat nejen proti domácí, ale i proti zahraniční reakci, neboť obě jsou spolu nerozlučně spojeny. Pro tento boj se musíme my českoslovenští novináři vyzbrojit hlubokou znalostí zákonů společenského vývoje a poznáním dějin třídních bojů, zejména dějin vítězného sovětského lidu, abychom ukovali z našich novin nejúčinnější zbran pracujícího lidu proti jeho třídnímu nepříteli.

Chápajíce mimořádný výchovatel ský význam tisku, postaráme se, aby chom ve své práci nezanedbali žádné složky pracujícího lidu. Při velkých společných zájmech a úkolech všech pracujících mají jednotlivé složky pracujícího lidu svévlastní zájmy a úkoly. Proto je nutné vytyčit nové úkoly jednotlivých novin tak, aby důsledně sloužily těm složkám pracujících, pro něž jsou určeny.

Budeme usilovně bojovat proti všem zbytkům buržoazního nacionálního šovinismu, budeme vytrvale nepřevnat a prohlubovat bratrství pracujícího lidu českého s pracujícím lidem Slovenska.

Sloužíce svému lidu a národu, budeme neúnavně strážiti a prohlubovat věrnost našeho lidu k velkému našemu osvoboditeli a spojenci Sovětskému svazu, k lidově demokratickým spojencům a ke všem mírumilovným lidem a opravdovým demokratům na celém světě. Budeme náš lid utvrzovat v lásce a věrnosti k míru, budeme odhalovat zločinnost válečných štváčů, budovat a posilovat vědomí mezinárodní solidarity s bojovníky za svobodu a pokrok všech národů světa.

Abychom splnili všechny tyto úkoly, které nám ukládá současná doba, dokončíme očistu a budeme strážiti mravní čistotu svých řad. Budeme bdít nad tím, abychom byli nejen vědomostní, ale i charakterovými vlastnostmi hodni čestného poslání, které dnes tisku připadá. Budeme věrně sloužit svému drahému lidu československému na jeho cestě do šťastné socialistické budoucnosti.

Na cestu do pětiletky

Slavnostní vyhlášení a přijetí zákona o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky, k němuž došlo v den 30. výročí naší státní samostatnosti, bylo symbolickým vstupem do nového období našeho plánovaného hospodářství. — Všichni jsme si uvědomili, alespoň měli uvědomiti, že závazky, které na sebe bereme pětiletým hospodářským plánem, netýkají se jen sféry hospodářské, nýbrž že hluboce zasahují také do veškerého života sociálního a politického. Naše pětiletka se má pro nás všechny státi opravdovou cestou k socialismu. To znamená nejen pronikavou přeměnu v zevních stránkách našeho národního a státního života, nýbrž i hluboký vnitřní přerod v našem chápání a hodnocení nových úkolů.

Při přechodu do nové etapy našeho plánovaného hospodářství musíme vycházeti především z dosavadních zkušeností, jichž jsme nabylí při splňování úkolů dvouletky. Nesmíme zejména přezírat skutečnost, že úspěchu v našem dvouletém hospodář-

ském plánu bylo dosaženo především všude tam, kde převládalo hospodářství znárodněné, i když právě tento sektor musil zmáhati značné obtíže spojené s organizační přestavbou. Naproti tomu všude, kde kapitalistické myšlení a jednání mělo možnost spolupracovati výsledky hospodářské činnosti, dělo se tak na úkor plnění vy-tčených úkolů. Vyplývá ostatně z povahy věci samé, že kapitalistické nazírání překážá kladnému postoji v budování socialismu. Bude proto nutno v těch úsecích, kde se tak ještě nestalo, odstraňovati důsledně všechny pozůstatky kapitalismu a ukazovat na jeho škodlivost. Není to úkol malý, neboť zbytky kapitalistického myšlení se uplatňují nejen v oblasti soukromého podnikání, nýbrž se udržují jako nežádoucí leckde i v oboru hospodářství znárodněného. Proto i tam musíme proti němu bojovat a nahrazovat jej zásadami socialistické výstavby.

Srovnáváme-li podmínky, za kterých jsme nastupovali do dvouletého plánu, s podmínkami, které se vytvá-

feji na pranu naší pětiletky, musíme beze sporu uznat, že jsme již, a to zejména od února 1948, postoupili mnohem dále v budování předpokladů pro zdar našeho plánovaného hospodářství. Nesmíme ovšem zapomenouti, že úkoly, které nás v pětiletce čekají, jsou podstatně větší, než byly úkoly naší dvouletky. Naše pětiletka musí nejen splnit úkoly vlastní, ale také zabezpečit vše, čeho bylo dosaženo v průběhu dosavadních let našeho poválečného vývoje. V dvouletém hospodářském plánu jsme si vytkli úkoly omezené jen na určité hospodářské úseky. Slo nám v podstatě o to, abychom naše rozvrácené hospodářství, vyssáté šestiletou válkou a okupací, obnovili a uvedli opět do řádného chodu. To se nám také v úseku průmyslovém a dopravním podařilo, v zemědělství a stavebnictví máme ještě mnoho co dohánět. A na těchto hospodářských oborech zejména záleží, jak se úspěchy plánovaného hospodářství projeví v naší celkové životní úrovni.

Pětiletý hospodářský plán je nejen plánem výstavby, ale také představou našeho hospodářství. To znamená, že skladba našeho hospodářství prodělá

během pětiletého plánu určité změny, které jsou nezbytné k tomu, aby naše hospodářství bylo s to náležitě se začlenit do poválečné světové konstelace, a opřeno o rozšířenou výměnu statků se státy s plánovaným hospodářstvím uchránilo se možnosti krise, které ohrožují státy kapitalistické. Je proto náš pětiletý hospodářský plán věcí celé naší budoucnosti, kterou musíme mít při jeho plnění stále na paměti.

Vánoční přídavek podle zásluh. Podle usnesení vlády bude letošní vánoční příspěvek poskytován podle zásluh. Vánoční přídavek nedostanou ti, kdož projevují špatnou pracovní morálku, vynechávají směny, neodúvodněně opouštějí práci mezi rokem a zaviňují tak hospodářský škodlivou fluktuaci pracovních sil.

Naším uprchlíkem

Uvěřujeme dnes článek z časopisu „Venkov čákeňský“, který vydávají naši krajané v Argentíně, v němž je vyjádřeno jejich stanovisko k dnešní české „emigraci“.

Také my jsme uprchlíci. Odešli jsme z domova, z vlasti, většina proto, že vlast nás nemohla uživit a bylo nutno, aby několik tisíc Čechů a Slováků každoročně emigrovalo. — Uprchlí jsme před bídou a nouzí. Vlasti zachovali jsme věrnost, nepomlouvali jsme ji, nezrazovali jsme

ji a respektovali jsme její vládu. Ne-ni naším úkolem politika, nýbrž práce v zájmu rodiny. Jsme dále těmi prostými občany, jakými jsme byli v CSR, elementem užitečným tam i zde, v nové naší vlasti, pro kterou máme stejnou úctu a vážnost.

Proto snad máme právo říci upřímné slovo novým naším uprchlíkům. My jsme přijeli do Argentiny a náš majetek čítal obyčejně několik pesos a v mnohých případech dokonce centavos.

Naši političtí uprchlíci přicházejí většinou v mnohem lepších poměrech. Jsou lépe připraveni pro život. Příslušníci skoro všichni t. zv. lepší třídy, studovali, mají vzdělání odborné a nepřijeli také bez peněz. Aspoň nám vypravují ti, co s nimi přišli do styku, jaké mají prstěna a jiné skvosty, které většina z nás do dneška nemohla nebo nechtěla si opatřit. Zkrátka jsou to lidé, zvyklí na jiný život. Dostávají také podporu jistě velmocí, která jim platí cestu a v mnohých případech poskytuje peněžní podporu. Jsou to tedy v porovnání s námi páni emigranti.

Nám zde, českým a slovenským emigrantům v Argentíně jedno však je jasno. Zatím co český a slovenský lid ve vlasti jde po cestě historické našich národů a našeho státu, většina uprchlíků dala se na klikatou cestu intrik a bratrovražedného boje a bojují za mylnou ideu odboje proti vlastnímu státu a vlastnímu lidu. Myslí si, že jenom oni mají právo nésti prapor Československé republiky. Ve skutečnosti Československý prapor je nesen kupředu těmi, kteří jsou doma a bojují za lepší příští národa a lidstva. Je nesen těmi, proti kterým naši uprchlíci chtějí bojovat a které mnozí z nich zrazují. Byli bychom snad měli větší sympatie pro jejich osud, kdyby mezi nimi nebyli generálové, kteří zradili své vojsko, svůj stát, a vysocí státní funkcionáři, kteří prodávají státní a vojenská tajemství Československé republiky cizím mocnostem. S těmito se nemůžeme smířit nikdy, nikdy s nimi nepůjdeme a nikdy nebudeme jejich zrádné cíle podporovat.

Mírová ofensiva Andreje Vyšinského

Třicet měsíců jednala atomová komise organizace Spojených národů o návrhu Sovětského svazu, aby výroba, uchovávání a používání atomových pum byly zakázány, protože jakákoli existence této všezničující zbraně bude trvalým nebezpečím pro světový mír.

Za tuto dobu nedospěla atomová komise SN k žádnému uspokojivému výsledku. Naopak! Teprve nyní, když světová veřejnost byla upozorněna na to, kde lze hledat hlavní překážky míru ve světě, jasně se ukázalo, jak západní imperialistický blok, ovládaný americkou vládou, zubu nehty se brání všemu, co by jim vyzvalo z rukou tento nejužičnější nástroj pro jejich vyděračskou politiku proti státům lidové demokratické, které odmítají podrobit se americké hospodářské a politické nadvládě.

Zástupce zahraničního ministra SSSR Andrej Vyšinskij odhalil na třetím valném shromáždění Spojených národů v Paříži tuto zhoubnou politiku imperialistického tábora. Na příkladech ukázal, že všechno horlení o světovém míru, jak se čas od času ozývá s této strany, není ve skutečnosti ničím jiným, než kouřovou clonou k oklamání světové veřejnosti. Hrozby atomovou pumou, které se odtud v zastěněné i nezastěněné formě hlásají, vychvalování pokroku v obecném ničení a zvýšené zbrojení na všech stranách, vrhají svět do kruté nejistoty a dalšího nebezpečí válečného požáru. Vyšinskij měl odvahu říci, kdo má zájem ne tom, aby závody ve zbrojení byly i nadále stupňovány a před tvář světa odhalil ničejný komplot proti světovému míru,

o němž se v SN zcela jinak hovoří a zcela jinak se jedná v zákulisí kapitalistických zbrojařů a příživníků na světovém neklidu.

Právě v tom, jak bylo na Vyšinského návrhy a na jeho projev z imperialistického tábora odpovídáno, ukázala se pravá tvář onoho míru vždy tolik nepřátelského světa, který chce i nadále žít a kořistit z válečného napětí a nebezpečí. Proti Vyšinskému se svorně postavili všichni představitelé kapitalistických a mocenských skupin, pro něž představa trvalého míru ve světě je odporná již s toho jednoduchého důvodu, že by tím jejich bezprácné zisky byly odsouzeny k zániku. Vyšinského návrh na postupnou likvidaci válečného zbrojení a na zničení zásob atomových pum rázem zmoblisoval všechny reakční síly k odporu, který byl na veřejnosti obratně zakrýván pokryteckými odkazy a výmluvami postižených imperialistů a jejich přísluhovačů.

Ale Vyšinského projev nemohl být potlačen, a naopak zazněl do celého světa jako výstražné varování před tím, co se v zákulisí imperialistického tábora připravuje. Světová mírová fronta byla tak Vyšinského projevem znova poslána, neboť dnes nemůže být pochybností o tom, o co ve světě usiluje Sovětský svaz společně se státy lidové demokratické a jakými záměry se obrací svět západních imperialistů, pro něž válka, s použitím nejvražednějších prostředků, je i nadále jediným argumentem, jedinou možností, jak zastavit cestu světového vývoje, jež vede k socialismu. IS.

Národní pojištění vstoupilo v platnost

První říjen 1948 byl jedním z nejvýznamnějších dat v našem sociálně politickém vývoji. Tohoto dne vstoupilo v platnost národní pojištění, které bylo připravováno již od roku 1945 v odborných komisích a po únorových událostech uzákoněno Gottwaldovou vládou. Již dříve, to jest k 1. červenci t. r., byla uskutečněna organizační část národního pojištění, sloučení všech bývalých nositelů sociálního pojištění bez ohledu na odvětví a druh sociálního pojištění. Bylo sloučeno téměř 250 samostatných ústavů do nově zřízené Ústřední národní pojišťovny, která se stává výhradní nositelkou sociálního zajištění v celé Československé republice. Toto zjednodušení přináší značnou úlevu jak pojištěncům, tak i administrativě všech podniků. Dosud musil každý podnik sociálně-pojišťovací agendu za své zaměstnance vyřizovat zvlášť podle druhu a mzdového nebo platového zařazení svých zaměstnanců vždy za pojišťovnou. Nyní bude každý podnik ve styku pouze s okresní národní pojišťovnou, u které se soustřeďuje všechna agenda nemocenského, úrazového,

invalid, a důchodového pojištění. Nové organizační uspořádání usnadňuje ovšem také racionální administraci nositele pojištění, a jen tak je možno, aby při ohromném vzrůstu pojištěnců i pojišťovací služby mohly být celý provoz zvládnut s dosavadním počtem zaměstnanců, který bude ještě postupně v krátké době zredukován asi o 10%.

Jestliže první červenec znamená organizační vybudování národního pojištění, přináší první říjen 1948 obsahovou náplň zákona až na nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných, jež se uskutečnil teprve 1. ledna 1950. Od 28. října t. r. se rozšiřuje důchodové pojištění na všechny osoby samostatně hospodářící. Úrazovému pojištění budou nadále podléhati všichni zaměstnanci bez ohledu na druh podniku, v němž pracují. Dochází k zvýšení pojištěných příjmů, k výplatě zvýšených starých důchodů a přiznávání důchodu sociálního. Pojistné bude vyměřováno novým způsobem. Ochrana sociálního pojištění, která se dosud v celé republice vztahovala na 3.400.000 pojištěných zaměstnanců, se rozšíří na 5.244.000 pojištěnců. Mimo 2.000.000 dělníků, 150.000 horníků, 650.000 soukromých a 600.000 veřejných zaměstnanců vstupuje nově do pojistného poměru 1.264.000 osob samostatně výdělečně činných, z toho 800 000 ze-

mědělců, 420.000 živnostníků a obchodníků, 44.000 příslušníků svobodných povolání a okrouhle 580.000 spolupracujících členů jejich rodin. Zhruba lze říci, že národní pojištění bude zahrnovat více než 95% obyvatelstva republiky.

Národní pojištění přináší všeobecně pronikavé zvýšení a rozšíření dávek a služeb, takže jen v nemocenském pojištění se zvýší výdaje z letošních 6.600 mil. Kčs na 8.880 mil. Kčs v roce 1949 a na 13,5 miliard Kčs v roce 1950. Dávky důchodového pojištění stoupnou z 9,5 miliard v roce 1948 na 16,25 miliard Kčs v roce 1949. Národohospodářský význam národního pojištění je dán prostou skutečností, že bude distribuovat pracujícím lidem, kteří jsou z jakéhokoli důvodu vyřazení z pracovního procesu anebo jejich pracovní schopnost je snížena, ročně celkem 30—35 miliard Kčs.

Výdaje národního pojištění budou kryty pojistným, výnosem jmění a příspěvkem státu. Pojistné činí v nemocenském pojištění 5—6,8% příjmů jeho uživatele, v pojištění úrazovém 1% a v pojištění důchodovém 10% těchto příjmů. Na pojistném se vybere podle odhadu v r. 1949 25,6 miliardy Kčs. Výnos jmění se odhaduje na 700 mil. Kčs a státním příspěvkem budou uhrazeny 2—4 miliardy Kčs. Pj.

Jednotný občanský průkaz

Počátkem října vstoupil v platnost zákon o jednotném občanském průkazu, s jehož vydáváním bylo započato v druhé polovině října. Nejprve bude průkaz vydáván v pohraničí, jehož obyvatelé jej mají obdržeti do konce tohoto roku.

Občanský průkaz je třicetistránková knížka, vázaná v červených deskách, na nichž je malý státní znak a nápis „Republika Československá — Občanský průkaz“. Bude vydáván v českém a slovenském znění a má dvě části. První část je povinná a podobá se dosavadní občanské legitimaci. Její účel je především prokazovat totožnost osoby. Obsahuje: číslo průkazu, příjmení a jméno majitele, otisk palce pravé ruky, data narození, rodinný stav, povolání, záznam o akademickém titulu, bydliště atd.

V druhé části záleží na majiteli, dá-li si ji vyplnit nebo ne. Možno znamená data o křestním listu majitele, o narození dětí mladších 15 let, o státním občanství vlastníka průkazu a jeho manželky a dětí mladších 15 let, o uzavření sňatku, o branném poměru, krevní skupině, vydání řidič. průkazu, zbrojního pasu, loveckého listku, oprávnění k nošení vyznamenaní a údaje o pracovním poměru. Tyto záznamy pak nahradí v plném rozsahu příslušné doklady, takže se jednotný občanský průkaz stane velmi hodnotným dokladem, který zjednoduší styk občana s úřadem.

Nové občanské průkazy budou vydávat okresní národní výbory příslušné podle bydliště žadatelova. Žádost o ně bude možno podávat u místních národních výborů na zvláštních tiskopisech. Jednotný občanský průkaz bude vydáván na 10 let.

Použili jste již výhod

zákona o čestném prohlášení ve správním řízení?

Právě v době nejpilnějších žňových prací byl vydán dne 4. srpna 1948 pod č. 173 zákon o čestném prohlášení ve správním řízení.

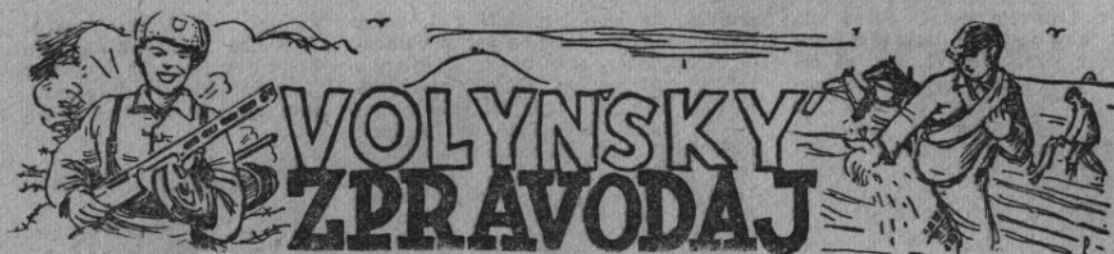
Účelem tohoto zákona je uspořít občanům svízele a náklady, spojené s opatřováním listinných dokladů a odstranit s tím spojené průtahy řízení. Nová úprava umožňuje veřejným úřadům a orgánům, tedy také národním výborům, aby se podle povahy věci spokojily čestným prohlášením stran a upustily od předložení listinných dokladů, lze-li to ovšem s ohledem na veřejné zájmy připustit. Tím se současně prohlubuje vzájemná důvěra a zjednodušuje se styk mezi občanem a úřadem v duchu lidové demokracie, která jednak klade zvýšené požadavky na mravní kvalitu a smysl pro odpovědnost každého jednotlivce, jednak požaduje, aby orgány veřejné správy využily mravních hodnot našeho lidu k rychlejšímu a jednoduššímu úřadování.

O tom, zda má být čestné prohlášení připuštěno či nikoli, rozhoduje v mezích tohoto zákona národní výbor (úřad), který provádí řízení. Aby byly zájemcům z řad zemědělské veřejnosti známy aspoň hlavní případy, kdy nelze čestné prohlášení připustit, podáváme je ve stručném výřahu: je tomu u osob, které nepoživají důvěry, nebo vzbuzují nedůvěru (na př.

u osob, o nichž je známo, že byly odsouzeny pro trestný čin, zejména pro krivé svědectví, krivou přísahu, pro nepravdivé údaje podle zákona o čestném prohlášení, pro podvod, zpronevěru a pod.), dále je-li na zjištění určité skutečnosti zvláštní veřejný zájem, zejména v řízení trestním, a konečně, což bude pro zemědělce zvlášť důležité, jde-li o provedení zápisu do veřejných knih na podkladě nějaké listiny.

Pro písemné čestné prohlášení je tato zvláštní formule: „Prohlašuji na svou čest, že Doklad o tom jsem přiložil k jiné žádosti — ztratil — jsem si dosud neopatřil (za jakých okolností, případně z jakých důvodů) Jsem si vědom trestních následků, které by měla v zápatí nesprávnost tohoto mého čestného prohlášení.“ Správnost podpisu strany ověří pak razítkem a podpisem místní národní výbor. Obdobně lze sepsat i zápis o ústním čestném prohlášení.

Upozorňujeme, že čestné prohlášení ve správním řízení má být v zásadě jen rázu výjimečného, neboť nelze jejich přemírou zatlačovat do požadavků zákona a mařit tak jeho hlavní účel, t. j. usnadnění, zjednodušení a urychlení styku občana s orgány veřejné správy a prohloubení vzájemné důvěry. TMZ.

Zprávy svazu

Volynští Češi — úhrada přejímací cen za přidělené zemědělské usedlosti.

K č. 5498/CH-1948 ze dne 24. 9. 1948

Svaz Čechů z Volyně uveřejňuje pro informaci přidělcům zem. usedlosti v pohraničí ze řad vol. Čechů odpověď NPF na naši žádost o zvláštní úpravu platebních podmínek:

Národní pozemkový fond vždy, jak je Vám známo, projevoval snahu vyjít reemigrantům v otázce placení přidělu vsťic. Také při letošním vymáhání nedoplatků na 10% zálohu a splátky, jak můžete zjistit z přílohy, bylo stanoveno, že všichni reemigranti a bojovníci za svobodu mohou si zálohově sraziti 20% ještě před vyřízení žádosti. Národní pozemkový fond také vychází vsťic reemigrantům při poskytování krátkodobých i dlouhodobých úvěrů a opatření živého a mrtvého inventáře.

Národní pozemkový fond také učinil a ještě učiní opatření, aby nebyly vymáhány splátky nebo aby bylo povoleno snížení těchto splátek všem reemigrantům, kteří byli osídlení v letech 1947—1948, čímž je splněn Váš požadavek pod bodem č. 3.

Národní pozemkový fond však nesuslasi s tím, aby ostatní volynští Češi platili menší zálohu a splátky, vyjma zmíněné slevy, než ostatní osídlenci, neboť podle dosavadního zjištění po vyřízení převodu majetkových pohledávek v SSSR převyší úhrada za přidělené zemědělské nemovitosti v mnoha případech náhradu, která bude za zanechaný majetek vyplacena. Jelikož Národní pozemkový fond ani žádný jiný úřad nemá přesnou evidenci majetku jednotlivých volynských Čechů zanechaného v SSSR, nemůže proto přistoupiti na paušální řešení. Jakmile bude uzavřena mezinárodní dohoda a zanechaný majetek bude proúčtován, bude tím vyjasněna celá situace. Dosavadní splátky, které musí všichni osídlenci platiti, jsou vzhledem k hodnotě přidělu velmi únosné a vzhledem k další pomoci, kterou Národní pozemkový fond poskytuje všem osídlencům a především reemigrantům, nemůže býti ohrožena jejich hospodářská existence ani životní úroveň.

Národní pozemkový fond uplatnil přísnější způsob vymáhání dlužných nedoplatků na okresích Zatec, Podbořany a Kadaň, neboť osídlenci z těchto bohatých produkčních oblastí se jevíli jako nejliknavější plátcí. Ná-

rodnímu pozemkovému fondu se nejedná ani tak o finanční výsledek celé akce, jako o to, že osídlenci odprodejem konfiskátu při neplnění platebních povinností získávali nadměrné důchody z národního majetku a mělo to špatný vliv na jejich plnění povinností jak dodávkových, tak i finančních. Toto opatření se ukázalo již nyní správným a jasně rozlišilo zemědělské osídlenec na dobré a špatné hospodáře, neboť právě ti, kteří špatně hospodařili, mají nyní potíže s vyrovnáním nedoplatků. Po zaplacení příslušných nedoplatků nebo přiměřené částky jsou ostatní pení peníze za tržbu všem osídlencům uvolněny.

Národní pozemkový fond doufá, že budete s jeho opatřeními, která jsou činěna v zájmu našeho zemědělství v pohraničí, srozuměni a je ochoten ve všech odůvodněných případech vyjít volynským Čechům co nejvíce vsťic.

Dr. Machát, gen. tajemník.

Upozornění funkcionářům lidové správy z řad volyn. Čechů

V poslední době se vyskytují stížnosti, a to zvláště v okr. Zatec, že volení funkcionáři lidosprávy — jak MNV, MAV, MRR, JSČZ a j. — ze řad volynských Čechů vyhýbají se plnění svých povinností, nezúčastňují se schůzí a pod.

Svaz Čechů z Volyně považuje za svou povinnost upozorniti ty, jichž se toto týká, že takový postup je nesprávný, nezodpovědný a vrhá špatné světlo na všechny vol. Čechy, neboť podle našich zástupců v lidosprávě hodnotí se také náš celek. Funkce v orgánech lidové správy je projevem důvěry k jednotlivci, jemuž je svěřena, je otázkou cti a zavazuje k řádné práci. Současně však je s ní spojena i velká zodpovědnost.

Je třeba uvědomiti si dnes tu skutečnost, že není možno stát jen stranou, planě kritizovat, odsuzovat a svalovat všechnu práci a zodpovědnost na jiné. Je třeba ujmout se úkolů, jít v popředí i v tomto směru a zapojit se do práce v lidosprávě stejně houževnatě, poctivě a úspěšně, jako do práce na poli a v domácnosti.

Je pravda, že o práci ve veřejných funkcích se říká, že je nevděčná. Někdo však i tuto práci dělat musí a koná-li ji poctivě, zůstane mu nakonec vždy hrdé vědomí z dobrého díla pro veřejné blaho.

Stálý zástupce Svazu Čechů z Volyně v Praze škt. Kozák přijímá

osobní návštěvy a vyřizuje záležitosti našich krajanů v pondělí, úterý a středu od 8—15 hod. v místnostech Československého ústavu zahraničního, Praha III, Karmelitská 25.

Výzva k příslušníkům čs. zahr. arm. z dalších oblastí SSSR mimo Volyn.

Ještě v tomto roce pravděpodobně bude delegována do Moskvy naše smíšená komise za účelem projednávání otázky náhrady za zanechané majetky v SSSR, složené tam ruble a jiné finanční a hospodářské záležitosti, vzniklé ve spojitosti s provedenou reemigrací volynských Čechů na jaře r. 1947 na základě smlouvy mezi vládami SSSR a ČSR ze dne 10. 6. 1946 o opci a přesídlení.

Naše komise bude také projednávat záležitost urychleného přesídlení rodin příslušníků 1. čs. arm. sboru v SSSR a proto se žádá, aby osídlení zahraniční vojáci, kteří optovali pro ČSR a zde se usídlili, zaslali na adresu Československého ústavu zahraničního, Praha III, Karmelitská 2), k rukám škt. Jaroslava Kozáka, informace o sobě a svých rodinách, zejména zodpověděli níže uvedené otázky:

Data o žadateli:

1. Jméno a příjmení,
2. hodnost,
3. datum narození,
4. bydliště v ČSR.

Data o jeho rodině (osob, které žádají o přesídlení):

1. Jméno a příjmení,
2. data narození,
3. rodinný poměr (k žadateli),
4. jejich bydliště v SSSR (přesná adresa),
5. žádal-li již o jejich přesídlení,
6. kdy a komu byla podána žádost.

Sjezd reemigrantů z jižní Moravy ve Znojmě. Dne 14. listopadu 1948 se koná krajský sjezd reemigrantů usídlených v jižní Moravě. Hlavní shromáždění ve Znojmě v Lidovém domě o 9. hodině. Záštitu sjezdu převzal OAVNF ve Znojmě. Účastní se zástupci ministerstva sociální péče, zemského národního výboru v Brně a všech okresních národních výborů jižní Moravy, kde jsou reemigranti usídlení. Počet reemigrantů z Volyně a jiných krajů SSSR je na jižní Moravě značný. V sobotu dne 13. listopadu 1948 se koná porada zástupců odboček ČJZ i SČZV v Mikulově a Mor. Krumlově. Porada o 15.

hodině v Lidovém domě. Sjezd má za úkol, aby urychlil dokončení reemigrace v jižní Moravě, aby se reemigranti mohli celem zapojit do hospodářského, kulturního i politického života ve vlasti. Dne 14. listopadu budou zahájeny III. znojemské výstavní trhy, které budou moci reemigranti navštívit. V přípravném výboru sjezdovém je za reemigranty z SSSR L. Chalupník, Tasovice č. 70.

Ustavující valná schůze odbočky SČZ v Praze

Na základě výměru zemského národního výboru v Praze č. I-6-1479-1948 ze dne 13. května 1948, podle kterého ZNV bere na vědomí utvoření pobočného spolku s názvem „Svaz Čechů z Volyně, odbočka v Praze“ podle obsahu stanov došlých dne 28. dubna 1948, svolal přípravný výbor odbočky SČZV v Praze ustavující schůzi na den 10. října 1948.

Schůze se konala za přítomnosti předsedy československého ústavu zahraničního p. Věnceslava Svihovského (odst. VII, § 25 stanov SČZV) a místopředsedy Svazu Čechů z Volyně v Zatci p. štkp. Jaroslava Kozáka, dále za přítomnosti celého přípravného výboru a 35 členů. Na této schůzi byl zvolen výbor odbočky v tomto složení:

Předseda: inž. Taras Holubovč, Praha II, Na Moráni 7. I. místopředseda: dr. Viktor Krámský, Praha XII, Stalinova 36. II. místopředseda: ing. Michal Malák, Praha - Malá Chuchle čp. 37. Jednatel: Jaroslav Mec, Praha VIII, Na Kolínské 4. Členové: Boris Zajíc, Praha VII, Strojnická 7, Věra Třmínková, Praha X, Za Poříčskou bránou 10, Václav Hraj, Praha XII, Korunní č. 38, Marie Dostálová, Praha XIX, Wichterlova čp. 343, Irena Krejčíková, Praha XII, Wenzigova 20. Náhradníci: Vladimír Kopta, Praha VII, Strojnická 7, Poležal Alexandr, Praha II, Opletalova 37, Zdeňka Katyševcová, Praha XII, Pod Zvoňáčkou č. 7, inž. Bohuslav Liška, Praha XIV, Podlipného 1185. Revisoři: kpt. Vladimír Knop, Praha XIX, Ve Struhách 752, Josef Šobek, Praha XII, Mánesova 92, Josef Havlíček, Praha XI, Fibichova 11.

Pobočný spolek má úřední sídlo: Praha III, Karmelitská ul. 25 (Československý ústav zahraniční).

Svaz Čechů z Volyně, odbočka Sternberk, Morava, svolává na neděli dne 7. listopadu 1948 v místnostech odbočky ve Sternberku, ul. Partyzánská č. 1, valnou hromadu členů SČZV na Sternbersku na 8 hod. 30 min. ráno. Pořad jednání: 1. Zahájení. 2. Referát o činnosti odbočky. 3. Referát revisní komise. 4. Volba nového výboru. 5. Volba delegátů na valnou hromadu ÚV SČZV v Zatci. 6. Diskuse o činnosti odbočky a volné návrhy.

Kdo je legionářem z první světové války? V poslední době dochází MNO, Kleg. žádosti o poskytování mimořádných podpor žadatelům vol. Čechům, reemigrantům, kteří se do-

mnívají, že jsou legionáři z 1. zahr. odboje, ale při přezkoušení v evidenci MNO, Kleg. se u mnohých zjistilo, že legionáři nejsou. Toto se vysvětluje tím, že mnozí volynští Češi vstoupili v letech 1914—1918 do čs. legií na Rusi a že se též zúčastnili aktivně bojů. Mnozí však v 1917, tedy za revoluce, a po revoluci odešli po zranění nebo samovolně od svých kmenových jednotek do nemocnic neb domů na Volyn, aniž se řádně demobilisovali. Mnozí také odjeli na dovolenou, z které se však již nevrátili atp. Takovým jednotlivcům ovšem nelze přiznati charakter legionáře podle zákona č. 462-1919 Sb. Proto také každý takový volynský Čech legionář, který se v seznamech nenachází, musí podat novou žádost o přiznání charakteru legionáře podle shora uvedeného zákona a doložit ji doklady: křestním listem, legionářským potvrzením neb potvrzením, že byl řádně propuštěn z činné vojenské služby. Často se stávalo i to, že mnohý z bratrů legionářů byl propuštěn nebo demobilisován jiným vojenským útvarem neb úřadem, než ke kterému kmenově patřil, a ten neoznánil jeho kmenovému tělesu propuštění. Na příklad legionář po zranění nebo onemocnění ležel v nemocnici a po uzdravení byl propuštěn na trvalou dovolenou. Mezitím jeho kmenová jednotka byla přemístěna neb odpochoďovala daleko na východ. Kleg. nemá o takovém propuštění záznamu a možná legionář je neprávem považován za zběha. Proto je zapotřebí, aby každý vol. Čech reemigrant, pokud má doklady o tom, že skutečně byl řádně propuštěn, je ihned se žádostí o přiznání charakteru legionáře předložil MNO, Kleg. 5. odd. (ruská evidence), Praha X, Karlín, Pavilon C. (za Invalidovnou).

Sociální výpomoc. ONV - sociální oddělení v Podbořanech obdrželo od MSP dalších 300.000 Kčs na sociální zápůjčky a 200.000 Kčs na sociální jednorázovou výpomoc pro sociálně slabé reemigranty z Volyně osídlené v Podbořanském okrese. Kdo dosud neobdržel sociální zápůjčku, která se uděluje soc. slabým v obnose do 5000 Kčs na dobu 4 do 5 let a která jest bezúročná, může si podati žádost o zápůjčku na předepsaných tiskopisech, které obdrží u ONV - soc. odd. v Podbořanech. Totéž učiní ti soc. slabí reemigranti, kteří dosud neobdrželi jednorázové soc. výpomoci a zároveň ti, kteří jej obdrželi jen jedenkrát od doby reemigrace z Volyně. Lhůta podávání žádosti končí dnem 31. 12. 1948.

Oznámení. Svaz Čechů z Volyně, odbočka Olbramovice, okr. Mor. Krumlov, svolává na 7. listopadu 1948 o 11. hod. dopol. valnou hromadu v hostinci u p. Veselého v Zelovicích.

Odbočka SČZV v Podbořanech svolává na den 14. listopadu 1948 o 8. h. ráno v kanceláři odbočky (Revoluční 200) v Podbořanech valnou schůzi.

Pořad: 1. Zahájení. 2. Zpráva o činnosti odbočky. 3. Referát revisní

komise. 4. Volba nového výboru. 5. Volba zástupců na valnou schůzi ÚSČZV v Zatci. 6. Volné návrhy.

Zveme všechny krajany v Podbořanském okr. k hojně účasti. - Výbor.

Budujeme sociální fond

Na svatbě Vladimíra Formanka se sl. Ludm. Rajmovou v obci Radčice bylo vybráno na podnět p. Vladimíra Formanka 1520 Kčs na sociální fond. Všem milým dárcům vřele děkujeme a hodně štěstí na společné cestě!

Na svatbě Boh. Gabriela se sl. Lud. Helclovou, konané 24. X. 1948 ve Velemyševsi, bylo vybráno na podnět Vl. Dzendzla 3000 Kčs na sociální fond. — Vřelě díky a hodně manželského štěstí!

Na křtinách konaných dne 10. října t. r. u br. Antonína Kučery, Křídlovky čp. 130, pp. Hrádek, jenž křtil třetího syna v počtu 5 dětí, bylo vybráno 1000 Kčs na sociální fond SČZV. — Všem milým dárcům vřele děkujeme.

Na křtinách u br. Josefa Michálka ve Vel. Losinách, okr. Šumperk, dne 19. září 1948 bylo vybráno na soc. fond 805 Kčs na podnět p. Josefa Němce ze Sudic. — Milým dárcům vřelě díky.

Blahopřání. Novomaželům Anně a Václavu Kadeřábkovým k sňatku blahopřejí a hodně manželského štěstí na společné cestě přejí Igor a Vašek.

Liduška Šeráková a Rostislav Vik oznamují, že jejich sňatku bylo požehnáno v neděli 17. listopadu t. r. v modlitebně v Chotiněvsi.

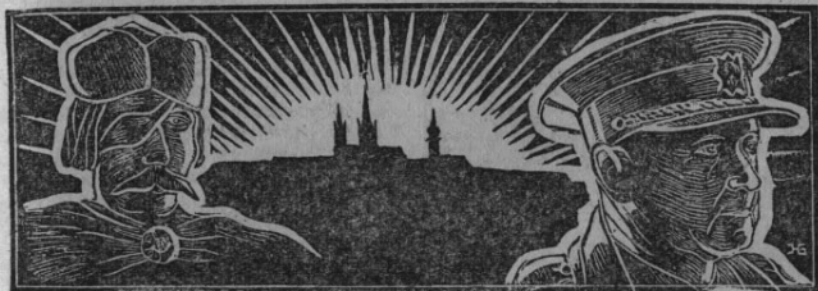
Ludmila Jasanská, Syrovice, okr. Podbořany, a Josef Nagel, Vysočany, okr. Zatec, oznamují, že sňatku jejich bude požehnáno dne 7. listopadu 1948 o 13. hod. v pravoslavné církvi v Zatci.

Hospodyní, volynskou Češku, přijme ihned do 2členné domácnosti inženýr ve stát. službě. Nabídka pod značkou „Okolí Prahy“ do adm. t. l.

Koupím vagon řízků. Zn.: „Dobře zaplatím“, do adm. t. l.

Václav Mazánek Jesenice u Podbořan č. 231, hledá svého bratrance Josefa Grunta ze Smyky u Křemence na Volyni.

Prosíme o jakékoliv zprávy o Jaroslavu Kynštovi, který naposled bydlel v Rusku, Dědova Hora. Zprávu podejte redakci Věrné stráže.

Hlídky volyňských záložníků

Sjezd tankistů - volyňských Čechů v Hořesedlích splnil své očekávání

Poslání sjezdu bylo zdůrazněno již v předešlém čísle našeho týdeníku „Věrná stráž“. Je po sjezdu a my můžeme s hrdosí konstatovat, že sjezd ve všech směrech své poslání splnil.

Sjezdová schůze byla zahájena v 10 hodin v sále br. Sýkory v Hořesedlích. Schůzi zahájil nadporučík Toušek, který krátce a výstižně zhodnotil požadavky, které klademe k pořádanému sjezdu. Ve svém referátu charakterisoval naši snahu zhodnotit naši účast v osvobozovacích bojích a vyzvedl význam toho, že jsou to první volyňští Čechové, kteří kladou základy historickému sdružení tankové jednotky, která sehrála tak vynikající úlohu na východní frontě.

V úvodu svého referátu nadporučík Toušek uvítal milé hosty; generála Papouška, velitele první Československé samostatné tankové brigády v SSSR plukovníka gšt. Janka, předsedu okresního národního výboru s. Prchala, bývalého osvětového důstojníka tankové jednotky majora Hrušku, okresního tajemníka komunistické strany Československa z Podbořan, velitele 21. tankové brigády volyňských Čechů podplukovníka Karla Kleina, vojenskou delegaci této jednotky, majora gšt. Hanuše, předsedu Svazu Čechů z Volyně a redaktora „Věrné stráže“ Jaroslava Chudobu, příslušníky bývalé pěší Československé brigády v SSSR, příslušníky tankové brigády a všechny přítomné.

Po zvolení předsednictva sjezdu ujal se slova zvolený plukovník Janko a zahájil schůzi, která podle závěrečného usnesení bude mít každoroční pokračování, a jak stejně věříme, stejně hodnoty, jako tomu bylo letos.

Hodnotíme-li význam sjezdu, je nutno v první řadě zdůraznit vysokou úroveň jednotlivých referátů a debaty, která se rozvinula v dopoledních hodinách v rámci schůze. Referáty svým obsahem přenesly nás všechny do slavné minulosti Československých jednotek na východě a osvětlily nejenom politické základy našeho druhého zahraničního odboje výstižně podané plukovníkem Jankem a majorem Hruškou, ale seznámily mnohé z nás se skutečnými, které nám z části nebyly známy, ale z části nebyly dosti jasny. S nejživějším zájmem se setkávala ta část referátů, která správnou a jasnou analýsou

osvětlila zrádnou sabotáž Ingrové kliky ve věci technického vybavení mladých Československých jednotek v SSSR.

Několikeré připomínky našich milých hostů o tom, že volyňští Čechové při výstavbě Československé armády v Sovětském Svazu pilně spolupracovali, byla radostně kvitována přítomnými volyňskými Čechy. Jednotlivé referáty budou uveřejněny v „Hlídkce záložníků“ našeho týdeníku. Naskytne se tu možnost každému volyňskému Čechu, aby posoudil, jakou významnou úlohu sehrály tankové jednotky mladých vojenhrály tankové jednotky v našich mladých vojenských dějinách za druhé světové války. Toto poznání je pro nás tím radostnější, že gró těchto jednotek tvořili volyňští Čechové.

Mezitím došel telegram od 21. tankové brigády volyňských Čechů:

„Příslušníci 21. tankové brigády volyňských Čechů srdečně zdraví sjezd volyňských Čechů — tankistů.

Referát generála Papouška byl po stránce obsahové výstižným zrcadlem nesmírného vzrůstu síly Sovětské armády. Jeho rozbor vojensko-politické síly našeho největšího Československého souseda byl proveden přesnou dialektickou formou. Srdece, které vytvořilo tuto nezlomnou sílu, hledal správně v Marxisticko-Leninickém učení, které tvořilo hlavní zřídlo vítězné Stalinské tragédie.

V závěru schůze bylo přečteno usnesení, které uvádím v plném znění:

RESOLUCE

sjezdu tankistů v Hořesedlích

„Komise sjezdu tankistů volyňských Čechů navrhuje k schválení příslušníkům sjezdu následující usnesení:

1. Sjezdy tankistů volyňských Čechů budou se konat každoročně v okolí Hořesedlí za přítomnosti všech volyňských Čechů — tankistů a jimi pozvaných hostů.

2. U odbočky Svazu bojovníků za svobodu v Hořesedlích bude ustanovena řádná komise tankových příslušníků volyňských Čechů, úkolem které bude provádění veškeré evidenční, administrativní a finanční práce spojené s úkoly, které vzniknou v souvislosti pořádání sjezdů v Hořesedlích.

3. Tato komise bude udržovat pro-

střednictvím SBS styk s ministerstvem národní obrany a hlavním štábem, velitelstvím tankových vojsk a s velitelstvím 21. tankové brigády volyňských Čechů a s Ústředním výborem Svazu Čechů z Volyně. Účelem tohoto styku bude řešení otázek příslušníků 1. čs. sam. brigády z SSSR.

4. Až do příštího sjezdu členové komise tankistů budou určeny přípravným výborem prvního sjezdu.

5. Příští sjezdy budou se konat pod patronátem 21. tankové brigády volyňských Čechů.

6. V odpověď za zasláný telegram 21. tankové brigády volyňských Čechů navrhuje, aby velitelství tohoto útvaru byl zaslán telegram následujícího znění:

„Bývalí příslušníci tankové brigády z SSSR srdečně děkují za Váš pozdrav a současně zdraví všechny příslušníky Vašeho útvaru.“

7. Přípravný výbor sjezdu navrhuje, aby byly zaslány tyto telegramy:

- Presidentu Klementu Gottwaldovi,
- ministru národní obrany armádnímu generálu Ludvíku Svobodovi.

Po pečtení usnesení odebrali se účastníci sjezdu k pomníku padlých volyňských Čechů, kde generál Papoušek, spolu s velitelem 1. čs. samostatné tankové brigády z SSSR položili věnec na hrob padlých. Poté se hosté rozjeli ke svým kamarádům spolubojovníkům — volyňským Čechům, se kterými strávili přátelské odpoledne v rodinném kruhu.

Odpoledne se konala v sále br. Sýkory v Hořesedlích posvícenská zábava, která vyzněla v radostnou veselici pro všechny účastníky sjezdu a jimi pozvaných hostů. V pozdních večerních hodinách rozjžděli se hosté z tohoto radostného dostaveníčka s hřejivým pocitem v srdci, že přátelství kamarádů „frontovníků“ je nejkrásnějším přátelstvím, které vůbec známe. Cilec.

Telegram

presidentu republiky

KLEMENTU GOTTWALDOVI

My, volyňští Čechové, bývalí příslušníci 1. Československé tankové brigády v SSSR zasíláme Vám ze svého sjezdu náš bojový pozdrav a ujistujeme Vás, že tak, jako jsme bojovali za vytvoření nové lidové demokratické republiky, budeme i nadále s největším vypětím svých sil pracovat všude na svých postsobitích k upravení lidovědemokratického řádu.

Telegram

ministru národní obrany

armádnímu gen. Ludvíku SVOBODOVI

Volyňští Čechové-tankisté zasílají Vám ze svého prvního sjezdu bojový pozdrav a při této příležitosti Vám slibujeme, že Vás ve výstavbě nové lidové armády, nové republiky ani v boji za uskutečnění socialismu nezklameme. Slibujeme, že budeme čestně plnit budovatelský program vlády Antonína Zápotockého tak, jako jsme vždy plnili Vaše bojové rozkazy.

Vaši spolubojovníci, bývalí příslušníci 1. čs. samostatné tankové brig. SSSR.

Tabulka ročních splátek rozvržených na 14 let při 3% úroku

Splátka na 1000 Kčs = 88,53 Kčs

Úhrada Kčs	Roč. splátka Kčs	Úhrada Kčs	Roč. splátka Kčs	Úhrada Kčs	Roč. splátka Kčs
1.000	88,50	51.000	4.515,—	101.000	8941,50
2.000	177,10	52.000	4.603,60	102.000	9.030,10
3.000	265,60	53.000	4.692,10	103.000	9.118,60
4.000	354,10	54.000	4.780,60	104.000	9.207,—
5.000	442,70	55.000	4.869,20	105.000	9.295,70
6.000	531,20	56.000	4.957,70	106.000	9.384,20
7.000	619,70	57.000	5.046,20	107.000	9.472,70
8.000	708,20	58.000	5.134,70	108.000	9.561,20
9.000	796,80	59.000	5.223,30	109.000	9.649,80
10.000	885,30	60.000	5.311,80	110.000	9.738,30
11.000	973,80	61.000	5.400,30	111.000	9.826,80
12.000	1.062,40	62.000	5.488,90	112.000	9.915,40
13.000	1.150,90	63.000	5.577,40	113.000	10.003,90
14.000	1.239,40	64.000	5.665,90	114.000	10.092,40
15.000	1.328,—	65.000	5.754,50	115.000	10.181,—
16.000	1.416,50	66.000	5.843,—	116.000	10.269,50
17.000	1.505,—	67.000	5.931,50	117.000	10.358,—
18.000	1.593,50	68.000	6.020,—	118.000	10.446,50
19.000	1.682,10	69.000	6.108,60	119.000	10.535,10
20.000	1.770,60	70.000	6.197,10	120.000	10.623,60
21.000	1.859,10	71.000	6.285,60	121.000	10.712,10
22.000	1.947,70	72.000	6.374,20	122.000	10.800,70
23.000	2.036,20	73.000	6.462,70	123.000	10.889,20
24.000	2.124,70	74.000	6.551,20	124.000	10.977,70
25.000	2.213,20	75.000	6.639,80	125.000	11.066,30
26.000	2.301,80	76.000	6.728,30	126.000	11.154,80
27.000	2.390,30	77.000	6.816,80	127.000	11.243,30
28.000	2.478,80	78.000	6.905,30	128.000	11.331,80
29.000	2.567,40	79.000	6.993,90	129.000	11.420,40
30.000	2.655,90	80.000	7.082,40	130.000	11.508,90
31.000	2.744,40	81.000	7.170,90	131.000	11.597,40
32.000	2.833,—	82.000	7.259,50	132.000	11.686,—
33.000	2.921,50	83.000	7.348,—	133.000	11.774,50
34.000	3.010,—	84.000	7.436,50	134.000	11.863,—
35.000	3.098,60	85.000	7.525,10	135.000	11.951,60
36.000	3.187,10	86.000	7.613,60	136.000	12.040,10
37.000	3.275,60	87.000	7.702,10	137.000	12.128,60
38.000	3.364,10	88.000	7.790,60	138.000	12.217,10
39.000	3.452,70	89.000	7.879,20	139.000	12.305,70
40.000	3.541,20	90.000	7.967,70	140.000	12.394,20
41.000	3.629,70	91.000	8.056,20	141.000	12.482,70
42.000	3.718,30	92.000	8.144,80	142.000	12.571,30
43.000	3.806,80	93.000	8.233,30	143.000	12.659,80
44.000	3.895,30	94.000	8.321,80	144.000	12.748,30
45.000	3.983,90	95.000	8.410,40	145.000	12.836,90
46.000	4.072,40	96.000	8.498,90	146.000	12.925,40
47.000	4.160,90	97.000	8.587,40	147.000	13.013,90
48.000	4.249,40	98.000	8.675,90	148.000	13.102,40
49.000	4.338,—	99.000	8.764,50	149.000	13.191,—
50.000	4.426,50	100.000	8.853,—	150.000	13.279,50

Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství v Praze:

Poučení o placení přídělu

Úhrada za příděl zkonfiskovaného zemědělského majetku je splatna buď jednorázově, nebo ve splátkách vždy do 31. října každého roku, při čemž 10% celkové úhrady má být zapláceno hned při převzetí přídělu, t. j. dnem uvedeným v dekretu o vlastnictví půdy. Nedoplatek úhrady po zaplacení je vlastně úvěrem, který Národní pozemkový fond poskytuje přídělcům ze zákona a je úrokován 3%. Tento nedoplatek musí být zaplacen ve 14 splátkách, dle přiložené tabulky. Přídělcům, kteří nezaplatí splátku ke dni splatnosti (t. j. k 31. říjnu každého roku), bude z těchto dlužných částek účtován 5% úrok z prodlení. Splátky dle přiložené tabulky jsou nejmenší částkou, kterou musí přídělci každého roku zaplatit. Přídělci nejsou však vázáni splátkami, mohou zaplatit i větší částky a splatit si tak úhradu dříve, při čemž ušetří na úrocích. Přídělci nemusí také čekat s poukazováním splátek až ke dni 31. října a mohou zaplatit i dříve, nebo si rozdělit splátky na celý rok, ale tak aby splátky byly vždy ke dni 31. října vyrovnány. Podzimní termín pro splátky byl vybrán proto, že je po žních a je to doba, která vyhovuje největšímu počtu zemědělců. Je však třeba, aby ti přídělci, kteří prodávají svoje výrobky již dříve (zelenina, ovoce atd.), počítali již také dříve se splátkami.

Podle § 28 zákona č. 90/1947 Sb. může Národní pozemkový fond uložit platebními příkazy zaplacení úhrady a ostatních platů, a to do 30 dnů od doručení platebního příkazu. Nebyl-li podán ve stanovené lhůtě rozklad, anebo byl-li zamítnut, jsou platební příkazy, opatřené doložkou vykonatelnosti exekučními tituly pro soudní nebo správní exekuci. Je tedy dána právní možnost vymáhat si splátky správní nebo soudní exekucí. Tato možnost nebude používána, leda ve velmi vyjimečných případech, kdy nebude prokazatelně mítí osidlenec dosti dobré vůle k placení a budou hrozit škody na národním majetku.

Příklady:

Přídělce má zaplatit dle předběžného předpisu úhrady 80.000 Kčs. Dekret o vlastnictví půdy obdržel ke dni 31. března 1946. Dosud měl tedy zaplatit 10% zálohu k 31. říjnu 1946 8.000 Kčs, splátku k 31. X. 1947 ze 72.000 Kčs, t. j. nedoplatek úhrady. Dle tabulky činí splátka ze 72.000 Kčs 6.374,20 Kčs. Stejnou splátku, t. j. 6.374,20 Kčs musí zaplatit do 31. října 1948. Má tedy být celkem zapláceno do konce října 20.748,40 Kčs. Dosud zaplatil 11.000 Kčs, musí tedy do konce října doplatit 9.748,40 Kčs.

Přídělce má dle předběžného předpisu úhrady zaplatit 140.000 Kčs. Za nemovitost zanechanou ve vnitrozemí obdržel od nového nabyvatele na svůj účet u Národního pozemkového fondu 32.000 Kčs. Nedoplatek úhrady činí

108.000 Kčs. Tomu odpovídající splátka 9.561,20 Kčs. Nejméně tuto částku je povinen přiděle každý rok platit. Osídlenci s dekretem o vlastnictví půdy z r. 1946 mají tedy zaplatit 10% zálohu a dvě splátky, ti, kteří obdrželi dekret o vlastnictví půdy v roce 1947 10% zálohu a jednu splátku a ti, kdož případně osídlili v roce 1948 10% zálohu. Národní pozemkový fond netrvá ve všech případech na úplném vyrovnání jak 10% zálohy, tak i splátky za rok 1947 a 1948 do 31. října t. r. u osídlenců, kteří obdrželi dekret o vlastnictví půdy v r. 1946. Nejméně však musí každý z těchto přidělců zaplatit do 31. října 1948 10% zálohu a jednu splátku. Zahraniční vojáci, re-emigranti, partyzáni a poštětí vězňové, kteří si podali žádost o slevu, mohou ještě před vyřízením žádosti Národním pozemkovým fondem platit splátky o 20% nižší. V případě, že by snad jejich žádost byla zamítnuta pro nedostatek náležitosti, musí ihned doplatit rozdíl. Přidělci, kteří bez velmi vážných důvodů své platební povinnosti nesplní, vystavují se nebezpečí, že proti nim bude zakročeno přísněji.

I. krajská výstava králíků v Žatci spojená s expozicí drůbeže a kožešinových zvířat bude otevřena v sobotu 30. října ve 13 hod. a potrvá do 1. listopadu 16 hodin. Zájemci přehlédnou výsledky chovatelů králíků našeho pohraničního kraje. 200 zvířat bude soutěžit o prvenství ve své kráse. Z volyňských Čechů m. j. je mezi vystavovateli náš známý mistr Libovický, který kromě svého umění se věnuje i chovu králíků a drůbeže. Výstava se koná v sále hospodář. družstva v Žatci. Dý.

„Práva a povinnosti zemědělských osídlenců“ sestavil dr. Frant. Machát. 25. sv. Zemědělských aktualit, 40 str., Kčs 7.—. Obdržíte u knihkupců, aneb přímo v nakladatelství Brázda, Praha II, tř. Jana Opletala 3. — Již název této příručky naznačuje obsah, který je nezbytný pro každého v pohraničí. Z obsahu jmenujeme: Národní správy, přiděly, zaknihování přidělů, pojednání o pozemkových knihách, vlastnictví, služebnosti, výměnky, placení úhrad, pojištění, pacht zkonfiskované půdy, hospodaření, daně, dávky, náhrada živelních škod, investiční úvěr, dědické právo, zřízení přidělu, pacht přidělu, zatížení, strojní družstva atd. Doporučujeme každému, neboť touto knihou jen získáte.

Zrušení roboty 1848, napsal Josef Žourek. 30. sv. knižnice Zemědělských aktualit. 60 stran, ilustrace, cena 10 Kčs. K dostání u knihkupců aneb v nakladatelství Brázda, Praha II, tř. Jana Opletala 3. Letošního roku vzpomínáme stého výročí zrušení robot a desátků. Pamětníci těch starých dob již dávno vymřeli a paměti o robotách, zachované v ústním podání lidí, se během novodobých událostí rychle zapominají. Bylo by škoda zapomenout a nemoci porovnávat. Proto uvítá každý tuto knížku, která stručně popisuje život za časů poddanství a zrušení roboty před sto lety.

Uhrada Kčs	Roč. splátka Kčs	Uhrada Kčs	Roč. splátka Kčs	Uhrada Kčs	Roč. splátka Kčs
151.000	13.368,—	201.000	17.794,—	251.000	22.221,—
152.000	13.456,60	202.000	17.883,10	252.000	22.309,60
153.000	13.545,10	203.000	17.971,60	253.000	22.398,10
154.000	13.633,60	204.000	18.060,10	254.000	22.486,60
155.000	13.722,20	205.000	18.148,70	255.000	22.575,20
156.000	13.810,70	206.000	16.237,20	256.000	22.663,70
157.000	13.899,20	207.000	18.325,70	257.000	22.752,20
158.000	13.987,70	208.000	18.414,20	258.000	22.840,70
159.000	14.076,30	209.000	18.502,80	259.000	22.929,30
160.000	14.164,80	210.000	18.591,30	260.000	23.018,80
161.000	14.253,30	211.000	18.679,80	261.000	23.106,30
162.000	14.341,90	212.000	18.768,40	262.000	23.194,90
163.000	14.430,40	213.000	18.856,90	263.000	23.283,40
164.000	14.518,90	214.000	18.945,40	264.000	23.371,90
165.000	14.607,50	215.000	19.034,—	265.000	23.460,50
166.000	14.696,—	216.000	19.122,50	266.000	23.549,—
167.000	14.784,50	217.000	19.211,—	267.000	23.637,50
168.000	14.873,—	218.000	19.299,50	268.000	23.726,—
169.000	14.961,60	219.000	19.388,10	269.000	23.814,60
170.000	15.050,10	220.000	19.476,60	270.000	23.903,10
171.000	15.138,60	221.000	19.565,10	271.000	23.991,60
172.000	15.227,20	222.000	19.653,70	272.000	24.080,20
173.000	15.315,70	223.000	19.742,20	273.000	24.168,70
174.000	15.404,20	224.000	19.830,70	274.000	24.257,20
175.000	15.492,80	225.000	19.919,30	275.000	24.345,80
176.000	15.581,30	226.000	20.007,80	276.000	24.434,30
177.000	15.669,80	227.000	20.096,30	277.000	24.522,80
178.000	15.758,30	228.000	20.184,80	278.000	24.611,30
179.000	15.846,90	229.000	20.273,40	279.000	24.699,90
180.000	15.935,40	230.000	20.361,90	280.000	24.788,40
181.000	16.023,90	231.000	20.450,40	281.000	24.876,90
182.000	16.112,50	232.000	20.539,—	282.000	24.965,50
183.000	16.201,—	233.000	20.627,50	283.000	25.054,—
184.000	16.289,50	234.000	20.716,—	284.000	25.142,50
185.000	16.378,10	235.000	20.804,60	285.000	25.231,10
186.000	16.466,60	236.000	20.893,10	286.000	25.319,60
187.000	16.555,10	237.000	20.981,60	287.000	25.408,10
188.000	16.643,60	238.000	21.070,10	288.000	25.496,60
189.000	16.732,20	239.000	21.158,70	289.000	25.585,20
190.000	16.820,70	240.000	21.247,20	290.000	25.673,70
191.000	16.909,20	241.000	21.335,70	291.000	25.762,20
192.000	16.997,80	242.000	21.424,30	292.000	25.850,80
193.000	17.086,30	243.000	21.512,80	293.000	25.939,30
194.000	17.174,80	244.000	21.601,30	294.000	26.027,80
195.000	17.263,40	245.000	21.689,90	295.000	26.116,40
196.000	17.351,90	246.000	21.778,40	296.000	26.204,90
197.000	17.440,40	247.000	21.866,90	297.000	26.293,40
198.000	17.528,90	248.000	21.955,40	298.000	26.381,90
199.000	17.617,50	249.000	22.044,—	299.000	26.470,50
200.000	17.706,—	250.000	22.132,50	300.000	26.559,—

V knižnici Zemědělských aktualit vyšla publikace V. Černého: „Náhrady a podpory při škodách živelních“ se vzory žádostí a úředních formulářů. Tato velmi časová a všestranně prospěšná publikace shrnuje všechna pomocná opatření finanční povahy a informuje o postupu, jak nároky požadovat (zejména při různých druhích uhynutí zvířat atd.) a jak nároky včas a úspěšně uplatnit. Zpracována jsou též pomocná opatření nejnovější, jako na př. podpory ministerstva zemědělství na montované stavby, likvidace škod suchem r. 1947, zemědělský úvěr s pomocnou službou Zemědělského zajišťovacího fondu, pomocná opatření při škodách na objektech stavebních atd. Tuto nezbytnou pomůcku obdržíte u knihkupců aneb v nakladatelství Brázda, Praha II, tř. Jana Opletala 3.

Znalost stáří koní, skotu, ovcí a koz má pro zemědělce a chovatele velkou důležitost, neboť stáří se mění jejich chovná a užitková hodnota. K určová-

ni stáří hospod. zvířat máme různé pomůcky, podle kterých je možno určit jejich věk přesně, aneb jen přibližně. Přesněji se dá stáří určit podle zubů a správné určování vyžaduje dobrou znalost zubů, jejich opotřebení a hlavně zkušenost, kterou velmi srozumitelným způsobem a desítkami obrázků uvádí MVDr B. Hlaváček v knize „Určování stáří domácího zvířectva“. Naši zemědělci i drobní chovatelé by se měli seznámit s touto knihou, aby alespoň přibližně znali stáří koní a skotu při nákupu i prodeji a vyvarovali se tak mnohých sporů a finančních ztrát. K dostání za Kčs 27,— u každého knihkupce, aneb přímo v nakladatelství BRÁZDA, Praha II, tř. Jana Opletala 3.

Totéž nakladatelství vydalo od F. Novačka: „Postup při provádění zákona o revisi první pozemkové reformy.“ Tato brožura stojí pouhých 7 Kčs a pro nás je velmi zajímavá, zasvěcuje nás do pozemkové politiky. Také zajímavé možnosti našich neosídlených.

Naše soutěž

Olympiáda lidového umění a tvorby volyňských Čechů, kterou pořádá Svaz Čechů z Volyně, se blíží. A všude je rušno. Všude mezi Volyňskými je živo, připravují se. Bude to jistě v životě Volyňských velká událost. V odbočkách, které jsem již navštívil, jsou přípravy v plném proudu. Vždyť také obsadit první místo v tak velké konkurenci je velkou ctí! A ten diplom potom, to bude zasloužená odměna.

Zde se nám konečně naskytá příležitost, kde můžeme dokázat, co umíme. Známe velmi dobře touhu všech nás z Volyně. Každý se chtěl v životě jak nejlépe uplatnit. Při tom umění bylo hlavní touhou všech (každý chtěl poznat ten na první pohled krásný, ale také těžký umělecký svět. Každý máme velkou představitost. A dnes tu možnost upozornění na své umění máme. Nezapomínejte však na to, že ve všem a v umění tím víc, chce-li se vyniknout, musí se rádně připravit. I ten největší umělec, jestliže chce mít úspěch, musí se rádně tou věcí propracovat. Ovšem pohodlnost se v životě nevyplácí, jak se říká, život je boj. A ob stojí jen ten, kdo se nebojí.

Proběhla nedávno připomínka, že snad název „tvorby volyň. Čechů“ není správný. A já říkám, že správný je! Uvádí-li soutěžící hudební skladbu, básně, tanec, zpěv v život, tím samým tvoří. O pravosti tohoto se přesvědčíte. Uvidíte jak soutěžící budou recitovat jednu a tutéž básně, ale každý jinak ji bude tvořit v přednesu. Vždyť ostatně v „Soutěži tvořivosti SCM“ nebo na „Olympiádě chudožejstvennoj dějatelnosti“ též recitují Wolkeru nebo Puškina, a přece je to tvorba!

K těm připravám musím, bohužel, připomenout také, že jsou lidé, kterými to ani nehne — stojí stranou a jenom „kritisují“ (nevím, zda se to kritiku dá nazvat). Sami ovšem nevykonali vůbec nic. Jejich hlasy ovšem volají naprázdno.

A nakonec několik pokynů soutěžícím:

Suchdol n. O.: Děláte to dobře, jen cvičit! — Pan J. S. Plzeň: Materiál k recitaci zaslám. — Sl. A. H. Mar. Lázně: Oznamte nám autory uvedených skladeb. — Pan J. M. Mohelnice: Potřebný materiál k recitaci jsem zaslal. Rád bych viděl v recitaci také Majakovského. — Pan Vl. Z. Libian: Prosím Tě, pomoz v nacvičování sl. V. P. a E. P. Také bychom rádi tady uvítali tvůj sbor. — Odbočka Cheb: Slíbené ještě nedošlo. — Odbočka Šumperk: Čekám na přihlášky. — Sl. V. V. z Vykřovic: Čekám na přihlášku.

A nakonec všem soutěžícím v recitaci: Materiál pro recitaci z ruštiny dostanete v obchodě „Russkaja kniga“ v Praze, Václavské nám. Z polštiny a ukrajinštiny dostanete něco v Melantrichu, Praha, Václavské nám. Ve všech prodejnách knih Vám jistě poradí, event. Vám zasluku objednájí.

Putování po odbočkách

(Pokračování.)

Odbočka Zábřeh. Ze zájezdu našeho Souboru na Moravu víme dobře, jak tam pracovala odbočka a proto jsem se na tuto odbočku vskutku těšil. Tím více, když se jede na vyřazování do naší soutěže! Trochu, co se toho týče, byl jsem zklamán. Ale jinak si vedou naši dobře. Takřka všichni předali stanovené kontingenty obilí a docela V. Pokorný, J. Stěch, A. Pokorný, Václav i Vladimír Pažout a A. Kočka odevzdali až na 130%! A nejen letos, i loni, jak se dovídáme, Josef Palla z Újezdu splnil kontingent až na 200%. To není chlouba, to je vidět, jak naši se činí. Samo sebou, kde je hodné světlo, je také stín, ale to je život. Odbočka zatím trochu na soutěž zapomněla. Rozjel jsem se na kole do obcí a zjistil jsem, že o to zájem je, ale jednak to nikdo neuměl nebo nechtěl dát dohromady a jednak práce v poli byla na závadu. Ovšem, to vše jsou chabé výmluvy, neboť jinde to mají také a přece se činí! Tak první obec Lsbivá. Podle zvyku z Volyně, i když není před stavením zahrádka, jsou tam nasety květiny. Hned v jedné takové zahrádce jsem se zastavil a měl jsem štěstí. Bydlí tam br. Zahradka. Velmi milý, mladý hospodář, podal mi svoji upracovanou ruku a hned se rozpovídal, jak oni se tuží. Vede pěst. sbor v pravoslavném kostele. Teď cvičí nár. písně na soutěži a rád bude pomáhat těm, kdo se přihlásili. Tak tedy není pravda, že tam mládež není — je, a kolik a krásná mládež! Páni sice nemají pro zpěv pochopení, ale možná, že nás překvapí s divčím sborem v soutěži. Věřte, přátelé, že se na vás velmi těšíme! Hrají divadla a zase studují kus. To vše společně s místním obyvatelstvem, a tak je to správné. Tak přece bude odbočka Zábřeh na Olympiádě zastoupena. Doufám, že místní lidospráva pochopí tuto snahu vol. Čechů a vyjde jim vstříc vždy, když to budou potřebovat.

A teď do Suchdolu n. O. Tato odbočka byla a je velmi agilní. Docela, jak jsem již jednou vzpomněl, mají tam malý soubor pro pěstování národních slovanských písní. Kulturní ref. br. Václav Dubec je duší tohoto hnutí. Je to od něho velmi hezké, ačkoliv jeho poměry doma nejsou ideální. Sám s otcem vede hospodářství, jeho otec příslušník I. odboje,

se hlásil hned do II. odboje i se synem a zanechali vše na Volyni. I když prodělali zde ty všelijaké těžkosti, které nemusely být, nezahofkli, nepláči, a plní optimismu pracují. Br. Dubec jun. je velmi agilní spolkový pracovník. V jeho domě je vyhrazená místnost odbočky a druhá velká místnost je zařízena na kapli pravoslavné církve. Vůbec pravoslavní Volyňští ve věcech církevních jsou velmi zanedbávání. Není kostelů a není kněží. To by si měli uvědomit představení církve, vždyť život jde dál a lidé se rodí, žení a umírají. Kam se mají obracet? Jsou msta, že se jim vyjde vstříc od církvi jiných, ale není tomu všude tak...

Nepatří to do mého resortu a proto tento problém nebudu řešit. Co se týče toho souboru. Ano, vy všichni, kdož nebydlíte v jedné vesnici, byste si měli vzít příklad z této práce a obětavosti. Zde se sjíždějí členové souboru až ze vzdálenosti 20 km na zkušky! A je to radost poslechnout, jak zpívají. Soubor je to mladý jak tradice tak věkem členů, ale bude zcela určitě mít úspěch. Nemají sice noty, ale i to je neodradí. Někdo to zpívá, pan učitel Halašta si to zapíše, rozloží hlasově a cvičí. Byl jsem velmi potěšen touto spoluprací místního učitele. To je přínos šíření naší slovanské kultury, tomu se říká budování. Takto by to mělo vypadat všude a tím by se místo těch všelijakých odhovaček šířila naše kultura a právě v pohraničí. Jsem si jist, že kompetentní místa si všimnou této práce volyňské větve a dají pokyn, aby se všude vycházelo vstříc takovému podnikání. Propagaci a praktickým vykonáváním se více udělá než vydáním padesáti brožur a hesel. Jen tak dál a vpřed Suchdolští a okolí, rád pomohu, bude-li potřeba. Též hospodářsky se činí, mlátili a hned vozili kontingent. Po tak potěšujících zkušenostech v Suchdole jsem se rozjel do Šumperku. Cestou jsem měl zvláštní pocit, blízko je tam Nový Malín, no a tam se musím podívat.

Na označené adrese jsem odbočku nenašel, ale našel jsem tam tajemníka prof. Kalcovského v obchodní akademii, vyvolal jsem si jej ze třídy, představil se, no a výsledek byl špatný. „Poslal jsem přihlášky po obcích, ale nikdo se nepřihlásil“ — vás nepotěší, ale člověk nesmí kapitulo-

Putování po odbočkách

vat. Je zde spousta obcí, tak první lepší a jede se do Víkřovic! Kdo si povídá, že se tam teď nejezdí, že je tam zbořený most. Když nikdo zde nemá přehled o kulturní činnosti našich, tak si je najdu. Ale, ale, Šumperští, „ne samým chlebem člověk živ jest“. Taj. odbočky ČUZ mi hlásí, kdy tam jede vlak. Tak do toho, jsem zvědav. Že se zde neznají, co kdo umí, a což divadla se zde také nehrají? Ničemu již ve městě nevěřím, a tak jen ven. Vlak mi ujel, to se stane, ale jede zase okamžitě do Nového Malína, tak si to vezmu opačně. Nový Malín je hezká vesnice, jenže když se zeptáte, kde žije volynský Čech, tak vám odpoví: „Zde žije Volyňák a tamhle Svobodovec!“ A tak když jsem u těch „Svobodovců“, jsou to hoši štramáci, k jednomu z nich jsem zašel, byl to br. Peříšek, je členem MRO, hraje s místním kroužkem divadlo, a vůbec se zajímá o kulturní život. Jako on, tak také jiní „Svobodovci“ se oženili v 80% s místními dívkami — a pak se mluví o izolaci a separaci! Není obavy, že budeme menšinou ve státě. A jak se hoši mají k světu, jen v jednom měsíci se jim narodilo pět kluků jako buků. Tak nahrazují ztráty způsobené Němci ve vypáleném Českém Malíně na Volyni. Z Nového Malína zase zpět do Šumperku a do Víkřovic. V prvním stavení, do něhož jsem zašel, bydlel vol. Čech, ale na dveřích měl napsáno křídou: „Přijď za námi na pole — ale jistě!“ Rozkaz je rozkaz, ačkoliv to neplatilo mně, na pole jsem šel. Na poli jsem zastal slavnostně celou rodinu při práci, seli pěníci po cukrovce.

Pak jsem navštívil br. Vondráčka, vybírali řepu, vedle další „Svobodovec“ oral po bramborech na seti. Všichni se tuží, odevzdávají kontingenty co kdo může. Jen hoši zvesela, na ten smutek a velká starost, ono se vše urovná, i ty majetky budou proplaceny, vaši sousedé si vás oblíbí a bude vše dobré. Předseda odbočky br. Josef Čech dostal diplom jako vzorný hospodář a předseda ONV s. Emil Skoták mu tluočil poděkování pro všechny Volynské za vzorné hospodaření a plnění dodávek. Volyňští zase všude velmi hezky se vyslovují a za mnohou pomoc vděčí předsedovi okresu, zem. ref. J. Motykovi, majorovi Mahlerovi a přednostovi osíd. kom. M. Z. ing. Jelinkovi. Tak to vypadá krásně.

Na konec bych chtěl ukázat také na malé stíny. Jdu-li do obce, kde nikoho neznám aneb ani nevím kde kdo bydlí, ptát se moc nechci, neb často se to nevyplácí. Způsobí to hotoovou bouři. Hned jde fáma: „Přijel nějaký pán s aktivkou a ptal se po vol. Čechu, to bude asi kontrola a kdo ví co je zač a co chce.“ A stal se mi takový případ, že večer, zatím co já jsem se mohl umluvit o kultuře, divadlu a tvorbě, pod okny se choulil pán a pilně naslouchal. Jelikož mám čisté svědomí, nevědulo mi to, že bylo otevřeno okno. Jestliže má někdo zálibu chodit pod okno, já

(Pokrač. z vedlejší strany)

chodím do světnice. Jak řikají Rusové: Na vkus i cvět — tovarišča nět.“ Ve vlaku zase slyším velmi švitořivou dívku, jak vypráví o Volyňských, jaké jsou to velké děti. Nevím, proč tak myslila nahlas. Dále, že se musíme s nimi sžít. Ano slečno, až se vdáte, budete se muset také snažit s vašim chotěm sžít, to znamená, že k tomu musím být snaha oboustranná! „Hned poznám volynského Čecha, vejde k nám do hospody a nesundá čepici,“ praví slečna. A jestlipak víte, slečno, podle čeho poznám ho já? Když kráčí po poli za pluhem a zpívá si ruskou píseň, aby mu bylo při práci veselo. A vás jsem poznal také, ale podle pomluv. A oni by udělali jistě dobře, aby vás tou čepicí nedráždili, aby tam do hospody vůbec nešli. Jim to poslouží, vám méně.

Vidíte, to vše znamená, že v každém člověku lze najít chyby. Obzvláště, když se hledají jen špatné stránky. Bude dobré, když každý si budeme všimnout více sama sebe, sebe vzdělávat a zametat před svým prahem. Pak bude méně zla, méně hořkosti a nastane to „sžítí“, po kterém jste volala. A když to každý z nás dokáže svou poctivou prací doma, v poli a všude, bude státotvorným občánem, budeme si navzájem vypomáhat, pochopíme potřeby státu, pak bude dobře. Krajané, nedejte se ovlivňovat šeptandou, nervosnit klepy. Hleďte si své práce, jako to děláte, ukažte, že v boji i míru dokážete být první, pro blaho vaše a celého národa.

A teď do Chomutova. To se mi to cestovalo v podzimní náladě autem, totiž odvezl mě tam red. Chudoba. Horší to bylo potom. No, ale takový je život, kde se člověk nejvíce naděje — tam nic nenajde — a kde to nečekáte — tam to je. Tak se dovídám, že odbočka prosperovala, ale z místnosti se udělala trafika a tak odbočka skoro přestala žít. Ale to snad ne, cožpak život odbočky závisí jen na vhodné místnosti? Mnoho odboček existuje a vede si velmi dobře, i když se „úřaduje“ v místnosti u některého krajana. V Chomutově o soutěž zájem je, i když přihlášky nikdo nerozeslal. Správně mi řekl jeden soutěživí, že myslí, že je to v zájmu každého jednoho, a nemusí se do toho nikdo nutit.

Konec v Chomutově byl takový, že asi budeme mít na olympiádě překvapení. Jedna účastnice se mi svěřuje: „Hrozně se těším na olympiádu, již dnes mě to zajímá, kdo z nás bude lepší. Nejsem umělkyní a snad se ani neumím, ale to, že se zúčastním. Že si změříme své síly, to mě láká, a pak tam bude tolik krajanů, kteří mají zájem o lidovou tvorbu. Uslyším milé zvuky národních písní ruských, ukrajinských, polských a snad také nějaký ten tanec, to bude pro mně svátek. Jela bych tam již dnes.“ Ovšem, milá krajanko, tvoje nadšení není ojedinelé. Všude se těší. Mají na co. Bude to ukáзка, bude to

Noty k tancům slovanských národů dostanete v každé prodejně not.

V dohledné době všichni účinkující dostanete oběžníky ohledně soutěže, prosím, abyste se podle toho zařídili a rychle odpověděli.

Vladimír Libovický.

Besídka

Jak jsme žili na Volyni

(Vzpomínky staré Volyňáčky)

Bylo to v předjaří roku 1879 když jsme se stěhovali na Volyn. Nebyly mi ještě celé čtyři roky, a je to první událost která mi utkvěla v paměti. Vlastně jen ta cesta z nádraží do malé české obce. Nebylo to daleko, asi deset kilometrů. Přšelo patrně již delší dobu, neboť bláto na rozmoklé cestě sahalo místy až k nápravám rozviklaného židovského kočáru, v kterém jsme s o rok mladším bratrem k mamince přivinuti seděli. Tatínek ještě zůstal k vůli věcem na nádraží.

Nehledě na pobídky našeho vouseatého vozky, koně jen volným krokem žvachtali v blátě. Pojednou to s námi silně trhlo, div jsme nespádli se sedadla. Kočár se povážlivě nahnul a zůstal stát. Vozka slezl a zjistil, že zadní kolo se dostalo do díry naplněné blátem a zlomilo se. Poškrábal se za uchem a prohlásil, že vypráhne jednoho koně, sedne na něj a dopraví kolo zpět do stanice, kde byla kovárna, aby jej spravili. Jak řekl, tak udělal. Tato nepříjemná příhoda se nám stala v půli cesty. Seděli jsme dlouho než to bylo spravené. Matka byla nějak divně smutná. Kolem bylo jen šedé nebe, pole, cesta, a na to vše padaly velké kapky hustého deště. Nálada byla velmi stěsnaná. Mamince se objevily v očích slzy. Teprve po letech jsem se dozvěděla, proč byla tehdy tak smutnou. Vzpomínala...

Tenkrátě také tak přšelo...

Bylo to v době, kdy jela do Ruska po prvé... Psal se rok 1868. Tehdy jela sama. Vezla si s sebou tříletou dceruška. Tenkrátě již od hranic jeli v plachtou nakrýtem voze, neboť dráha tehdy ještě nebyla. Vedle nejnútnejších věcí vezli s sebou také párek českých selat „na plemeno“.

Otec měl v úmyslu spolu se třemi krajanu postaviti v jedné české obci pivovar. Když byl pak postaven a začalo se vařit pivo získal si ihned dobrou pověst. Na dvoře stále čekaly povozy na pivo, neboť je nestačili vařit. I z daleka posílali hostinští pro ně. Na pivovarském pozemku založil otec chmelnici. Byla to první v obci a v celém okrese. Sazenice si objednal ze Zátce. V té době se narodila rodičům druhá dceruška. Zdálo se, že štěstí a radost jim bude odměnou ze

Putování po odbočkách

svátek, vzpomínka a radost, že jsme Slovany.

Z Chomutova do Droužkovic — to nepůjde, nejezdí tam autobus. Také čeká na autobus, osloví mě jeden pán: Nazdar, krajan! Jak víš, že jsem krajan? No, podle odznaku. Vůbec ten odznak je hezký, každého zajímá, proč jsou tam ty meče atd. Ovšem, krajané, ten odznak také zavazuje. Ze jsi vol. Čech tím samým se podle toho chovej. Slušně, lidsky, vlastenecky. Všude buď na svém místě, na poli, v úřadě, v cestování a hlavně v restauraci! Když máš „náladu“, neobtěžuj své spoluobčany, nemysli nahlas. A vůbec tu „náladu“ bychom mohli trochu krotit. Je na tu „opičku“ paragraf — a je to zbytečné. Taktéž ničím se nedejte zneklidňovat. Mnoho se mluví a zbytečně. Tak mi v jedné obci tvrdí, že prý „jeda pani povídala — j. p. p., že hlásil rozhlas ráno, že Češi z Volyně jsou sebranka a že to vůbec žádní Češi nejsou! Sel jsme po prameni a zjistil: Povídala to pani, která sama se musí češtině tak trochu učit, i když byla zde ve vlasti. Nic podobného rozhlas nemohl hlásit, a raději si měla poslechnout hru „Fialinka“ — kterou rozhlas vysílal — a pak by se naučila, jak se s reemigrantem má sžívat. A ostatně, ona je báječná Ošková, po únoru jí utekl syn do Německa! Tak, pani, nechte těch drbů, jsou na tu šeptandu teď paragrafy! Volynští, i když po čtyři generace byli v Rusku, mluví česky, a je-li to „I“ tak trochu tvrdší, no, snad vám ten ruský přízvuk nevadí? Tak vidíte, jak se berou řeči. To, že zrovna váš soused, vol. Čech, splnil dodávku na 140% — to vás nezajímá? . . .

Odbočka v Litoměřicích. Již v Lounech, čeká na vlakové spojení, hlásí se ke mně krajané z Nehasic. Čekají na hudbu vol. Čechů z Litoměřicka, která jede k nim vyhrávat na posvícení. Na Volyni takřka každá obec měla kapelu, která vyhrávala a bylo veselo, dnes jen málo nacházíme těch snaživých, do teďka jsem potkal jednu v Uterý a zde na Litoměřicku, a proto drázi, jde zima, tak tu kapelu nějakou dohromady. Litoměřicko, kraj básníka Karla Hynka Máchy. Není divu, že básník miloval svůj kraj, který leží v úpatí Sředeňohří, romantický, pln ovocných sadů, chmele, a všude u nádraží stohy, ba celé moře cukrovky. Naše tam poznáte okamžitě, vezou plné vozy tohoto bílého zlata a na své koničky volají ještě po volynsku „hafa“ a „ksobí“ a je jich hodně. Požehnaný kraj. V samotných Litoměřicích je usídleno asi 80 rodin, volynská kapela, kterou řídí kapelník Mrázek, má mnoho práce, vyhrává na všech zábavách, na výletech, které pořádá SBS po Labi. V centru města krajan Tomášovský má hotel „Jelen“ a tam se scházívali krajané. A tamtéž má naše odbočka vyhrazenou místnost. Když jsem již tady, tak se podívám po obcích. Každá obec je čistě zemědělská, ovšem přijdete-li do

Kravař, tam se celý obraz mění. Obec je polo pastvinářská, plná luk, tak tam přijdou ke slovu dobytkaři a chovatelé drůbeže. Osídlenci pochází většinou z Mirohoště. Vedou si velmi dobře, jsou zastoupeni v samosprávě, plní kontingenty, snaží se, i když jejich podmínky jsou trochu těžší, než těch ostatních. Ovšem, jak je to trpké, při osídlování měli těžkosti, a dnes — všichni ti, kdož překáželi, jsou spokojeni. Ano, Volynští vynikali svou prací v cizině a dnes, v pohraničí stačil rok, aby se postavili v čelo. Tak ještě jeden rok a uvidí se, kdo je státotvorný, ovšem nejen řeči, ale prakticky, denodenní prací a plněním povinností vůči státu. My jsme to dokázali v době minulé a dokážeme to v době dnešní. Mám velkou radost, když tak vidím, jak se buduje. Tak Josef Vála, známý propagátor našeho časopisu, si koupil malou líheň, zásobuje sebe i své sousedy kuřaty. Je to již výkon, když vezmete, jaká patálie je s odevzdáváním vajec, a každá rodina zastala dvorek bez drůbeže.

Líhne až na 80—83% a tak za rok se budou muset všichni okolo velmi snažit, aby donnali předané kontingenty našich. Dalším kladem našich je, že neupadají do dluhů, a když je mají, snaží se splácet. Toho by si měli místní činitelé všimnout, když se uváží, do jakých podmínek přišli.

Liběšice u Ústěku je krásná obec, naši pěstují i to, co se tam nepěstovalo ani dříve. I zde jako všude naši plní kontingenty. Antonín Svoboda splnil dodávku vepřového masa na 150% a ještě bude dodávat. Také Hrnčář, Meduna, Grindler a jiní dodali a všichni naši v dodávkách vedou. Usídlenci jsou také z Mirohoště, jejich děti pilně cvičí v Sokole, ovšem rád bych viděl, když se také v zimě věnovali divadlu, zpěvu a národním tancům, vždyť na Volyni byli mezi prvými. Vedle je obec Chotiněves. Zde jsou osídlení Boratinští. Kdo by na Volyni neznal Boratin, kulturní a pokrokovou obec, která měla krásný pěv. sbor a byla baštou češství. A co dnes ve vlasti? Neustrnuli, nedali se otrávit, vyhrnuli rukávy a dali se do toho. Mají pěvecký sbor přesto, že jezdí na zkoušky až 12 km. Tento jejich pěvecký sbor účinkuje v širém okolí na slavnostech a při jiných příležitostech. ORO z Litoměřic je teď zase pozvala k účinkování při odhalení pomníku Rudooarmějcům v Jištěrpách. Tento sbor, který má takovou velkou tradici, vystoupí též na olympiádě v Zatici. Jejich heslem bylo a je: „Volynští Češi pro jednotu národa!“ Také kontingenty plní a vedou. Václav Chudoba dodal obilniny na 140%, maso na 200%, stejně Vladislav Albrecht, Karel Šerák, Rostislav Vik a jiní též nezůstávají pozadu. Zde se ukazuje ten kladný poměr ke státu. To mluví za všechny řeči. Potěšující je, že i ty obce, které na Volyni neměly možnost, dnes, když jen trochu mohou, žijí intenzivně kulturně. (Pokr. na str. 15)

práci, starost a překonání četných překážek. Přišla však zlá nemoc — obě děti zemřely . . . Společníci se nepohodli.

Mamince se silně zastesklo po domově a nechtěla v Rusku již děle zůstat. Otec se tedy vzdal své účasti na pivovare a jeli zpět. Ve vlasti však nemohl žádné vhodné zaměstnání najít a tak přijal místo ve Vidni, které mu tam našel strýc. Neměl tam však klidu, stále toužil mít svoji vlastní půdu, na které by mohl hospodařit — a tak se rodiče opět stěhovali do Ruska.

To byly ty smutné vzpomínky, které se matce vybavovaly při té cestě. Vezka s kolem se dlouho nevracel. Vše se zdálo smutné a beznadějně . . .

Po nějakém čase se otci podařilo koupit značný kus lesa z volné ruky od polského šlechtice. Pozemek byl nablízku české obce, než jsme se mohli odstěhovat do svého. Byl to panský les, kterého se ještě lidská ruka nedotkla, Obrovské duby, stáleté buky a košaté lípy a tak hustý porost, že ani my děti jsme jím nemohli prolézt. Jen pěšiny zvěř prošlapané jej protínaly. Místy ležely hnijící obrovské kmeny, stářím nebo bouří padlé, již porostlé mladými břízami.

Začalo se mýtit.

Otec odcházel časně zrána a vrátil se večer. V neděli často přijížděl kočí s vozem a celá naše rodina jela se podívat jak práce pokračuje. Nejdříve byla zřízena cihelna a postaven domek a stáj pro koně.

Les kus po kuse mizel, na „korčunku“ (místo, kde se kácel les, plály velké hromady klesti. Pařezy se odtahovaly koňmi k hranicím pozemku, kde se rovnaly jako ochranný plot proti cizimu dobytku. Zatím již čtyři koně zapřážené do pluhu s námahou orali planinu. Půda byla samý kofen, někdy tak silný, že museli dva muži, provázející s krumpáči pluh, pomoci. Velmi často se pluchy lámaly a musely do kovárny na opravu. Na zoraném poli ženy vybíraly kořeny, které ještě dlouho potom se na polích nalézaly. Veškerá námaha byla potom korunována bohatou úrodou. Prose stálo jako rákosí velké žito převyšovalo délku lidských postav. Všechno se však muselo žnouti srpy, neboť ještě dlouhá léta vyčnívající kořeny bránily strojům nebo kose, aby se jich mohlo použít. (Pokračování.)

K nastávající divadelní sezoně veškeré divadelní a kabaretní kusy dodá

KNIHKUPECTVÍ J. FOITIK

Podbořany, Revoluční 200

Na skladě také hudebniny pro dechovou hudbu. — Kalendáře na rok 1949 budou na skladě ve velkém výběru a jich objednávky budeme vyřizovat obratem.

Putování po odbočcích

A tak opouštíte Litoměřicko, pln optimismu a radosti, vzpomínám si na ty, kdo podlehli deprimování tím, že se sem tam v důsledku nějakého nedorozumění, nemohli s místním obyvatelstvem dohodnout. Často to nebylo naší vinou. Neznali nás naši sousedé, kdo jsme, co jsme udělali, jak naše srdce hoří láskou ke své zemi, jak chceme pracovat, budovat. Spokli jsme tuto hořkou pilulku, vyhrnuli rukávy a budeme soutěžit. Ovšem, jak říkám, stačil jeden rok, co přijely rodiny, a již předíme okoli. Neříkám, že je to již všade. Někde ty podmínky k osídlení byly opravdu mizerné. Ale my jsme se nedali přerůst v ciziny, nedáme se i zde. My jsme nebyli zvyklí čekat, až nám kdo co dá, my jsme se spolehnali jen na sebe, na své ruce, a když v první světové válce vlast zavolala, šli jsme, po druhé zavolala — šli jsme zase, zanechali, co kdo měl. A dnes, když vlast volá, pracujte, budujte, nehleďte na to, co se stalo, jsme zase na svém místě.

A ještě jedna radostná věc, jak si všichni vypomáhají. Není náhodným úkazem, že se hospodář roznemohl, ale sousedé mu udělali brigádu, no a řípa je na nádraží a putuje do cukrovaru. Tak to má být. J. K.

M. Majerová: *Sířena*. Velký sociální román, který byl úspěšně zfilmován. Historie průmyslového Kladska od zapálení první peci až do pádu Rakousko-Uherska. Čtvrté vydání, stran 444. Cena brož. 90, váz 115K Kčs.

Josef Kopta: *Modrý námořník*. Románová trilogie. Dobrodružná odyssea mladého českého člověka, který opouští svého otce a jako rakouský námořní důstojník dostává se za rusko-japonské války na Daleký Východ, kde žije v nejrůznějších prostředích domorodců, světoběžníků a revolucionářů. Ilustroval V. Fiala. Str. 460, brož. 300 Kčs.

V. Martínek: *Černá země*. Mohutná románová trilogie ze selského a dělnického Ostravska, skládající se z těchto románů: I. *Jakub Oberva*. Román o sedlaku, ztělesňující všechnu nepoddajnost rodného kraje, patří k nejlepším českým prozaistickým dílům. — II. *Plameny*. Román, vyznamenaný státní cenou za rok 1929, sleduje na pozadí typického ostravského prostředí hald, šachet a hutí osudy dvou nevlastních bratří, ohnivého tuláka a zasněného studenta. — III. *Země duní*. Ostravská trilogie Martínková vrcholí románem o osudech dělnické rodiny v době první světové války, nad jejíž hrůzou se symbolicky klene duha víry a naděje v budoucnost. Celé dílo má 658 stran a stojí brož. 290 a váz. 365 Kčs.

Piotr Borowy:

Vojákova tvář

Nepamatuji,
kdo stavěl kříže za námi,
utíkaje za kouřícím tankem,
zadupával jsem pomněnky
i ruce — rezavými cvoky.

Země byla plna úlomků,
vzpomínám, že mnohý voják
měl náhle údiv v očích
a děravou orlici na přilbě.

Předávám synovi těžký samopal,
otec se mohu podívat do očí
— vážili jsme volnost nad zdraví
a omyli jsme si rány v Odře.

Možná, že jednou zamyšlený horník,
až do nás lámadlem udeří,
uzří vedle kapradí a tanku
— v uhli stisknutou vojákovu tvář.

Přeložil Vlad. Černý.

Václav Václavík, nar. 1926 v Dombrovcu na Volyni, příslušník II. čs. paradesantní brigády, byl zamordován fašistickou hordou pod Kozím Chrbátem na Slovensku u Baňské Bystrice při slovenském nár. povstání. Spí svůj věčný sen v společném hrobě s kamarády. Celé čtyři léta uplynuly, co jsi odešel, avšak v našich srdcích žiješ! Tvá hrdinská smrt bude nám věčnou připomínkou! Rodiče a bratři.

Již čtvrtý rok vzpomínáme 27. říjen, kdy navždy doflouklo srdce našeho drahého manžele a otce Antonína Krupky z Terenina u Lucka na Volyni, naroz. 2. VII. 1903. Těžký osud nám jej vyrval, když bojoval za milovanou vlast. Padl v bojích u Dukly. Jeho odchod těžko neseme, avšak ještě těžší jest, že aspoň jednou v roce se nemůžeme poklonit pozůstatkům všech těch našich opravdových hrdinů. Prosíme všechny, kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku. Spí drahý manžele klidně ve svém hrobě, my na tebe nikdy nezapomenem. — Manželka a syn.

V září t. r. tomu byly čtyři roky od doby, kdy osudná chvíle nám vyrvala našeho manžela a otce Jaroslava Knopa, nar. v České Zvůli na Volyni. Padl v boji za vlast. Nikdy nezapomeneme, s jakou radostí jsi šel bojovat za vlast, jež úpěla v otroctví. Krutý osud Ti však nedopřál radovat se s námi dobyté svobody. Odpočvej tam u Dukly, my na tebe nikdy nezapomeneme! — Manželka a dcery Maruška, Miluška a Věra.

Na svatbě br. Vlad. Rysa a Ludmily Soferové v Nové Dědině bylo vybráno na podnět br. Hlaváčka 450 Kčs. Tuto částku věnovali svatebčané na pravoslavnou církev v Uničově na Moravě. (Uveřejněno dodatečně.)

Seznamy volyňských Cechů osídlených v ČSK

Čada Vladimír, Eisendorf, o. Horšovský Týn	17. 4. 1914	kovář	Krošna Ukrajinská	02018
Evženie	21. 11. 1923	domácnost		02019
Růžena	17. 3. 1941	dítě		02020
Ludmila	15. 4. 1945	dítě		02021
Čaja Adolř, Tatenice 15, o. Zábřeh		1875 rolník	Luthardovka	02897
Čaja August, Horní Dvořiště	20. 7. 1913	zemědělec	Luthardovka	28096
Marie	15. 12. 1922	domácnost		28097
Marie	3. 1. 1946	dítě		28098
Čajová Anežka, Hlubany 45, o. Podbořany	13. 3. 1913	zemědělec	Luthardovka	28075
Emilie	7. 11. 1941	dítě		28076
Josef				28077
Čajuk Václav, Verneřovice 92, o. Šumperk		1894 učitel	Malín	09645
Jiřina		1922 učitelka		09646
Anna		1893 domácnost		09647
Mina		1924 domácnost		00648
Halina		1930 školačka		09649
Čaluk Jiří, Rapotín, o. Šumperk		1900 účetní	Hošča	16015
Emilie		1899 domácnost		16016
Čáp Josef, Přečáply 96, o. Chomutov	7. 7. 1881	rolník	Pokosy	10956
Anna roz. Andrřová	31. 1. 1884	domácnost		10957
Pavel	5. 5. 1919	rolník		10958
Anna	19. 7. 1930	domácnost		10959
Čáp Josef, Šumperk, Slovanská 1.		1917 tkadlec	Volňanka	11479
Růžena		1920 domácnost		11480
Danuta		1938 studentka		11481
Čapek Adolř, Černá Hůrka OKMZ	3. 12. 1904	zemědělec	Luthardovka	28049
Anastazie	4. 3. 1915	domácnost		28050
Josef	17. 3. 1939	školák		28051
Antonín	28. 7. 1943	dítě		28052
Antonína	28. 7. 1943	dítě		28053
Václav	27. 1. 1946	dítě		28054
Čapek Adolř, OKMZ Litomyř		1905 rolník	Luthardovka	00238
Marie		1905 rolnice		00239
Augustin		1931 rolník		00240
Antonín		1946 dítě		00241
Antonia		1872 rolnice		00242
Čapek Antonín, Dolany 8, o. Olomouc		1901 řezník	Dubno	0371
Jadviřa roz. Vasilovská		1911 domácnost		0372
Josef	3. 5. 1932	školák		0373
Boleslav	15. 7. 1934	školák		0374
Alexandr	4. 1. 1940	školák		0375
Bronislav	28. 2. 1942	dítě		0376
Vladimír	8. 10. 1946	dítě		0377
Čapek Antonín, Luh, Rasponava, o. Frýdřant	18. 5. 1901	rolník	Ujezdec	31586
Emilie	11. 6. 1900	domácnost		31537
Čapek Antonín, Touřim, o. Teplá	28. 4. 1902	rolník	Straklov	31872
Marie roz. Končická		1905 domácnost		31873
Čapek Antonín, Tatenice 70, o. Zábřeh	29. 10. 1903	rolník	Luthardovka	26887
Olřa roz. Stourková	2. 2. 1908	domácnost		26888
Augustin	18. 1. 1929	rolník		26889
Antonín	4. 6. 1937	školák		26840
Čapek Augustin, OKMZ Broumov		1894 zemědělec	Luthardovka	02898
Aloisia		1900 domácnost		02899
Augustin		1930 zemědělec		02900
Čapek Jan, Vyřochany 50, o. Žatec	5. 7. 1908	rolník	Straklov	31850
Věra roz. Novotná	25. 1. 1914	domácnost		31851
Leonila	1. 1. 1933	řák		31852
Eliška	20. 7. 1937	řák		31853
Věra	30. 3. 1944	dítě		31854
Barbora roz. Končická	6. 12. 1871	domácnost		31855
Čapek Josef, Poutnov 58, o. Město Teplá	25. 12. 1892	rolník	St. Alexandrovka	06290
Petromila	24. 12. 1892	domácnost		06291
Kempř Vladimír	9. 10. 1931	student		06292
Čapek Josef, OKMZ Opava		1895 rolník	Hošča	16007
Anna		1900 domácnost		16008
Evženie		1921 domácnost		16009
Marie		1925 domácnost		16010

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyňe nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Žatec, nám. Dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Žatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Gre-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 14939 a 70103 — Okresní spořitelna a záložna.